

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

12. veebruar 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 052/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 052/02	Kohtuasi C-600/14: Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. detsembri 2017. aasta otsus – Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Liidu Nõukogu (Tühistamishagi — Euroopa Liidu välistegevus — ERTL artikli 216 lõige 1 — ERTL artikli 218 lõige 9 — Rahvusvahelises lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavate seisukohtade kehtestamine — Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) revisjonikomisjon — Rahvusvahelise raudteeveo konventsiooni (COTIF) ja selle lisade muutmine — Liidu ja tema liikmesriikide jagatud pädevus — Liidu välispädevus valdkonnas, milles ta ei ole veel ühiseeskirju vastu võtnud — Otsuse 2014/699/EL kehtivus — Põhjendamiskohustus — Lojalse koostöö põhimõte)	2
---------------	---	---

2018/C 052/03	Kohtuasi C-598/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera eelotsusetaotlus – Hispaania) – Banco Santander, SA versus Cristobalina Sánchez López (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 93/13/EMÜ — Tarbijalepingud — Ebaõiglasel tingimused — Liikmesriigi kohtu pädevus — Tarbijate tagatud kaitse tõhusus — Hüpoteeklaenu leping — Hüpoteebiga tagatud nõude kohtuväline täitemenetlus — Lihtsustatud kohtumenetlus enampakumisel parimaks pakujaks tunnistatu asjaõiguste tunnustamiseks)	3
2018/C 052/04	Kohtuasi C-61/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus – European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) versus Giant (China) Co. Ltd, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Dumping — Määrus (EL) nr 502/2013 — Hiinast pärit jalgrataste import — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 18 lõige 1 — Koostöö — Mõiste „vajalik teave“ — Artikli 9 lõige 5 — Individuaalse kohtlemise taotlus — Kõrvalehoidmise risk)	3
2018/C 052/05	Kohtuasi C-189/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (Högsta förvaltningsdomstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Bogusława Zaniewicz-Dybeck versus Pensionsmyndigheten (Eelotsusetaotlus — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 46 lõige 2 — Artikli 47 lõike 1 punkt d — Artikkel 50 — Põhipension — Miinimumhüvitis — Pensioniõiguste arvutamine)	4
2018/C 052/06	Kohtuasi C-230/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. detsembri 2017. aasta otsus (Oberlandesgericht Frankfurt am Maini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Coty Germany GmbH versus Parfümerie Akzente GmbH (Eelotsusetaotlus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ELTL artikli 101 lõige 1 — Lüksuskosmeetikatoodete valikuline turustamine — Lepingutingimus, mis keelab turustajatel kasutada internetimüügiks volituseta kolmandat isikut — Määrus (EL) nr 330/2010 — Artikli 4 punktid b ja c)	5
2018/C 052/07	Kohtuasi C-243/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus (Juzgado de lo Social nº 30 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Antonio Miravittles Ciurana jt versus Contimark SA, Jordi Socias Gispert (Eelotsusetaotlus — Äriühinguõigus — Direktiiv 2009/101/EÜ — Artiklid 2 ja 6 – 8 — Direktiiv 2012/30/EL — Artiklid 19 ja 36 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artiklid 20, 21 ja 51 — Töölepingust tulenevate nõuete sissenõudmine — Õigus esitada samale kohtule hagi äriühingu vastu ja selle juhataja kui äriühingu kohustuste eest vastutava solidaarvõlgniku vastu)	6
2018/C 052/08	Kohtuasi C-305/16: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus (First-tier Tribunal (Tax Chamber) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Avon Cosmetics Ltd versus The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Kuues direktiiv 77/388/EMÜ — Artikli 11 A osa punkti 1 alapunkt a — Maksustatav summa — Artikkel 17 — Mahaarvamissoigus — Artikkel 27 — Erimeetmed erandite tegemiseks — Otsus 89/534/EMÜ — Turustamisüsteem, mis põhineb maksukohustuseta isikute kaudu kaupade tarnimisel — Kauba niisuguse normaalväärtuse maksustamine, mis määratakse kindlaks viimases turustamisetaapis — Nende isikute kantud kulude kaasaarvamine)	6
2018/C 052/09	Kohtuasi C-329/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (Conseil d’État eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Syndicat national de l’industrie des technologies médicales (Snitem) ja Philips France versus Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Eelotsusetaotlus — Meditsiiniseadmed — Direktiiv 93/42/EMÜ — Kohaldamisala — Mõiste „meditsiiniseade“ — CE-märgis — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette liikmesriigi ametiasutuse kehtestatud sertifitseerimismenetluse kohaldamise ravimireseptide väljakirjutamise abitarkvara suhtes)	7

2018/C 052/10	Kohtuasi C-403/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 13. detsembri 2017. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny eelotsusetaotlus – Poola) – Soufiane El Hassani versus Minister Spraw Zagranicznych (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Määrus (EÜ) nr 810/2009 — Artikli 32 lõige 3 — Ühenduse viisaeeskiri — Viisa andmisest keeldumise otsus — Taotleja õigus see otsus vaidlustada — Liikmesriigi kohustus tagada õigus õiguskaitsevahendile)	8
2018/C 052/11	Kohtuasi C-408/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 6. detsembri 2017. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, varem Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA versus Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe (Eelotsusetaotlus — Riigihange — Direktiiv 2004/18/EÜ — Kohaldamisala — Määrus (EÜ) nr 1083/2006 — Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond ja Ühtekuuluvusfond — Enne liikmesriigi Euroopa Liiduga ühinemist Euroopa Investeeringuspangaga sõlmitud leping kiirtee-ehituse rahastamiseks — Mõiste „eeskirjade eiramine“ määruse nr 1083/2006 tähenduses)	9
2018/C 052/12	Kohtuasi C-487/16: Euroopa Kohtu (kuues koda) 13. detsembri 2017. aasta otsus – Telefónica SA versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Keelatud kokkulepped — Portugali ja Hispaania telekommunikatsiooniturud — Kahe äriühingu vahel sõlmitud kokkuleppes sisalduv konkurentsi-keeld — Eesmärgil põhinev piirang — Kaitseõigused — Tunnistajate ärakuulamisest keeldumine — Trahvid — Rikkumise raskus — Kergendavad asjaolud)	10
2018/C 052/13	Kohtuasi C-567/16: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (High Court of Justice'i (Chancery Division) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Merck Sharp & Dohme Corporation versus Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Eelotsusetaotlus — Tööstus- ja kaubandusomand — Patendiõigus — Inimtervishoiu kasutatavad ravimid — Määrus (EÜ) nr 469/2009 — Artikli 3 punkt b — Täiendava kaitse tunnistus — Saamise tingimused — Artikli 10 lõige 3 — Tunnistuse andmine või tunnistuse taotluse tagasilükkamine — Direktiiv 2001/83/EÜ — Artikli 28 lõige 4 — Detsentraliseeritud menetlus)	10
2018/C 052/14	Kohtuasi C-630/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus (Helsingin hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – Anstar Oy algatatud menetlus (Eelotsusetaotlus — Ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused — Ühtlustatud standard EN 1090-1:2009+A1:2011 — Euroopa Standardikomitee (CEN) poolt Euroopa Komisjoni mandaadi alusel vastu võetud normi kohaldamisala kindlaksmääramise kriteeriumid — Betooni sisse enne selle kõvastumist paigaldamiseks mõeldud ankrud, mida kasutatakse väliskooriku ja müüritise riputuskonsoolide kinnitamiseks ehitise karkassi külge)	11
2018/C 052/15	Kohtuasi C-636/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Wilber López Pastuzano versus Delegación del Gobierno en Navarra (Eelotsusetaotlus — Pikaajalistest elanikest kolmanda riigi kodanike staatus — Direktiiv 2003/109/EÜ — Artikkel 12 — Pikaajalise elaniku väljasaatmise otsuse tegemine — Arvesse võetavad asjaolud — Riigisisesed õigusnormid — Nende asjaolude arvesse võtmata jätmine — Kooskõla)	11
2018/C 052/16	Kohtuasi C-42/17: Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. detsembri 2017. aasta otsus (Corte costituzionale eelotsusetaotlus – Itaalia) – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: M.A.S., M.B. (Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 325 — 8. septembri 2015. aasta kohtuotsus Taricco jt (C-105/14, EU:C:2015:555) — Kriminaalmenetlus, mis puudutab käibemaksuga seotud süütegusid — Riigisisesed õigusnormid, milles ette nähtud aegumistähtjad võivad tuua kaasa süütegude toimepanijate karistamatuse — Euroopa Liidu finantshuvide kahjustamine — Kohustus jätta kohaldamata kõik riigisese õiguse normid, mis võivad kahjustada liikmesriikidele liidu õigusega pandud kohustusi — Kuritegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõte)	12

2018/C 052/17	Kohtuasi C-66/17: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus (Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu eelotsusetaotlus – Poola) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś versus DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 805/2004 — Kohaldamisala — Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta — Euroopa täitekorraldusena kinnitatavad täitedokumendid — Kohtuotsuses, mis ei puuduta vaidlustamata nõuet, sisalduv otsus kohtumenetlusega seotud kulude kohta — Väljaarvamine)	13
2018/C 052/18	Kohtuasi C-344/17: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 30. novembri 2017. aasta määrus (Tribunale di Torino eelotsusetaotlus – Itaalia) – IJDF Italy Srl versus Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando (Eelotsusetaotlus — Tarbijalepingud — Direktiiv 93/13/EMÜ — Liikmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad kutsuda põhivõlgniku ja käendaja sama kohtu ette — Erand reeglist, mille kohaselt allub kohtuasi tarbija alalise elukoha järgsele kohtule — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99) . . .	13
2018/C 052/19	Kohtuasi C-622/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos administracinis teismas (Leedu) 3. novembril 2017 – Baltic Media Alliance Ltd versus Lietuvos radijo ir televizijos komisija .	14
2018/C 052/20	Kohtuasi C-626/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Roma (Itaalia) 3. novembril 2017 – Alberto Rossi jt versus Ministero della Giustizia	14
2018/C 052/21	Kohtuasi C-634/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Oldenburg (Saksamaa) 13. novembril 2017 – ReFood GmbH & Co KG versus Landwirtschaftskammer Niedersachsen	16
2018/C 052/22	Kohtuasi C-638/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 15. novembril 2017 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos versus UAB Skonis ir kvapas	16
2018/C 052/23	Kohtuasi C-639/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 15. novembril 2017 – SIA „KPMG Baltics“, kes on AS „Latvijas Krājbanka“ pankrotihaldur	17
2018/C 052/24	Kohtuasi C-643/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 17. novembril 2017 – GE Power Controls Portugal – Unipessoal L. ^{da} versus Fazenda Pública	17
2018/C 052/25	Kohtuasi C-644/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 17. novembril 2017 – Eurobolt BV	18
2018/C 052/26	Kohtuasi C-646/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Brindisi (Itaalia) 17. novembril 2017 – kriminaalasi Gianluca Moro süüdistuses	19
2018/C 052/27	Kohtuasi C-647/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 20. novembril 2017 – Skatteverket versus Srf konsulterna AB	19
2018/C 052/28	Kohtuasi C-650/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundespatentgericht (Saksamaa) 21. novembril 2017 – QH	20
2018/C 052/29	Kohtuasi C-657/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 24. novembril 2017 – Hussein Mohamad Hussein	20
2018/C 052/30	Kohtuasi C-659/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 24. novembril 2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) versus Azienda Napoletana Mobilità SpA	21

2018/C 052/31	Kohtuasi C-667/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Itaalia) 24. novembril 2017 – Francesca Cadeddu <i>versus</i> Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari jt	22
2018/C 052/32	Kohtuasi C-672/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 28. novembril 2017 – Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave, S.A. <i>versus</i> Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2018/C 052/33	Kohtuasi C-675/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 30. novembril 2017 – Ministero della Salute <i>versus</i> Hannes Preindl	23
2018/C 052/34	Kohtuasi C-683/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) 6. detsembril 2017 – Cofemel – Sociedade de Vestuário S.A. <i>versus</i> G-Star Raw CV	23

Üldkohus

2018/C 052/35	Kohtuasi T-505/15: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – Ungari <i>versus</i> komisjon (EAFRD ja EAGF — Rahastamisest välja jäetud kulud — Määrused (EÜ) nr 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 ja 1122/2009 — Ungari tehtud kulutused — Tingimuslikkus — Kohustuslike majandamisõuete kontrollimine — Maa hea põllumajandus- ja keskkonnaseisundi kontrollimine — Ühekordsed ja kindla määraga korrektsioonid — Ohud fondidele)	25
2018/C 052/36	Kohtuasi T-304/16: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – bet365 Group <i>versus</i> EUIPO – Hansen (BET 365) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk BET 365 — Absoluutne keeldumispõhjus — Kaubamärgi kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Tõend — Kaubamärgi kasutamine mitmel otstarbel — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 ja artikli 52 lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõige 3 ja artikli 59 lõige 2)	26
2018/C 052/37	Kohtuasi T-609/16: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – PB <i>versus</i> komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Töölevõtmine — Konkursiteade EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Luxembourgigi asukohaga arstid — Hindamiskeskuse katsetele mittelubamine — Teise keele valiku piiramine liidu ametlike keeltega — Õigusvastasuse vastuväide — Ilmne hindamisviga — Vastutus — Mittevahaline kahju)	26
2018/C 052/38	Kohtuasi T-792/16: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – N & C Franchise Ltd <i>versus</i> EUIPO – Eschenbach Optik (OJO sunglasses) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi OJO sunglasses taotlus — Varasem rahvusvaheline sõnamärk oio — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	27
2018/C 052/39	Kohtuasi T-21/17: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – RL <i>versus</i> Euroopa Liidu Kohus (Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — 2015. aasta edutamine — Otsus mitte edutada hagejat alates 1. juulist 2015 palgaastmele AD 10 — Instituutsioonidevaheline üleviimine — Prorata temporis süsteem — Teenete võrdlev hindamine — Personalieeskirjade artikkel 45 — Vastutus)	28
2018/C 052/40	Kohtuasi T-559/16: Üldkohtu 7. detsembri 2017. aasta määrus – Durazzo <i>versus</i> Euroopa välisteenistus (Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — 2014. aasta edutamine — Huve mitte kahjustavad aktid — Ilmselge vastuvõetamatus — Hageja edutamata jätmise otsus — Personalieeskirjade artikkel 43 ja artikli 45 lõige 1 — Teenete võrdlev hindamine — Edutamise eesmärgil hindamisaruannete arvessevõtmine — Eranditult sõnalised hinnangud — Sellise meetodi puudumine, mis võimaldab hindamisaruandeid edutamise eesmärgil võrrelda — Ilmselgelt põhjendatud hagi)	28

2018/C 052/41	Kohtuasi T-849/16: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – PGNiG Supply & Trading <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi — Maagaasi siseturg — Direktiiv 2009/73/EÜ — Komisjoni otsus, millega muudetakse OPALi maagaasi torujuhtme käitamist käsitlevatest liidu eeskirjadest erandi tegemise nõudeid seoses kolmandate isikute poolt võrgu kasutamisega, ja tariifikorraldus — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	29
2018/C 052/42	Kohtuasi T-853/16: Üldkohtu 7. detsembri 2017. aasta määrus – Techniplan <i>versus</i> komisjon (Tegevusetushagi — Komisjoni seisukoht — Kahju hüvitamise nõue — Vorminõuete rikkumine — Maksekäsu avaldus — Ilmselge vastuvõetamatus — Ilmne pädevuse puudumine)	30
2018/C 052/43	Kohtuasi T-284/17: Üldkohtu 15. detsembri 2017. aasta määrus – Le Pen <i>versus</i> parlament (Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue — Institutsiooniõigus — Euroopa Parlamendi liige — Privileegid ja immuuniteedid — Otsus võtta parlamendiliikmelt ära puutumatus — Põhjendatud huvi kadumine — Otsuse tegemise vajaduse osaline äralangemine — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	30
2018/C 052/44	Kohtuasi T-475/17: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – Rogesa <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi — Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Dokumentid, mis puudutavad rajatist, millega toodetakse pelletite ja paagutatud maagi segu — Dokumentidega tutvumise taotlust vaiki mis rahuldamata jättev otsus — Sõnaselge otsus, mis võeti vastu enne hagi esitamist — Taotlus tuvastada, et otsuse tegemise vajadus on ära langenud — Põhjendatud huvi — Ilmselge vastuvõetamatus)	31
2018/C 052/45	Kohtuasi T-768/17: 22. novembril 2017 esitatud hagi – Comprojecto-Projectos e Construções jt <i>versus</i> EKP	31
2018/C 052/46	Kohtuasi T-780/17: 29. novembril 2017 esitatud hagi – US <i>versus</i> EKP	34
2018/C 052/47	Kohtuasi T-793/17: 5. detsembril 2017 esitatud hagi – Bruel <i>versus</i> komisjon ja Euroopa välisteenistus	35
2018/C 052/48	Kohtuasi T-805/17: 11. detsembril 2017 esitatud hagi – BASF <i>versus</i> ECHA	36
2018/C 052/49	Kohtuasi T-806/17: 11. detsembril 2017 esitatud hagi – BASF ja REACH & colours <i>versus</i> ECHA	37
2018/C 052/50	Kohtuasi T-811/17: 12. detsembril 2017 esitatud hagi – Classic Media <i>versus</i> EUIPO – Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)	38
2018/C 052/51	Kohtuasi T-812/17: 15. detsembril 2017 esitatud hagi – Seco Belgium ja Vinçotte <i>versus</i> parlament	39
2018/C 052/52	Kohtuasi T-813/17: 14. detsembril 2017 esitatud hagi – Nerantzaki <i>versus</i> komisjon	39
2018/C 052/53	Kohtuasi T-814/17: 14. detsembril 2017 esitatud hagi – Lietuvos geležinkeliai <i>versus</i> komisjon	40
2018/C 052/54	Kohtuasi T-821/17: 12. detsembril 2017 esitatud hagi – Vitromed <i>versus</i> EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)	41
2018/C 052/55	Kohtuasi T-825/17: 22. detsembril 2017 esitatud hagi – Carbon System Verwaltungs <i>versus</i> EUIPO (LIGHTBOUNCE)	42
2018/C 052/56	Kohtuasi T-826/17: 22. detsembril 2017 esitatud hagi – TeamBank <i>versus</i> EUIPO – Fio Systems (FYYO)	42

2018/C 052/57	Kohtuasi T-831/17: 29. detsembril 2017 esitatud hagi – DRH Licensing & Managing <i>versus</i> EUIPO – Merck (Flexagil)	43
2018/C 052/58	Kohtuasi T-305/15: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – Airdata <i>versus</i> komisjon	44
2018/C 052/59	Kohtuasi T-234/16: Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – Meissen Keramik <i>versus</i> EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	44
2018/C 052/60	Kohtuasi T-451/17: Üldkohtu 18. detsembri 2017. aasta määrus – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie <i>versus</i> komisjon	44

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2018/C 052/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 42, 5.2.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 32, 29.1.2018

ELT C 22, 22.1.2018

ELT C 13, 15.1.2018

ELT C 5, 8.1.2018

ELT C 437, 18.12.2017

ELT C 424, 11.12.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. detsembri 2017. aasta otsus – Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-600/14) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Euroopa Liidu välistegevus — ELTL artikli 216 lõige 1 — ELTL artikli 218 lõige 9 — Rahvusvahelises lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavate seisukohtade kehtestamine — Rahvusvaheliste Raudteevadude Valitsustevahelise Organisatsiooni (OTIF) revisjonikomisjon — Rahvusvahelise raudteeveo konventsiooni (COTIF) ja selle lisade muutmine — Liidu ja tema liikmesriikide jagatud pädevus — Liidu välispädevus valdkonnas, milles ta ei ole veel ühiseeskirju vastu võtnud — Otsuse 2014/699/EL kehtivus — Põhjendamiskohustus — Lojaalse koostöö põhimõte)

(2018/C 052/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja J. Möller)

Hageja toetuseks menetlusse astujad: Prantsuse Vabariik (esindajad: D. Colas, G. de Bergues ja M. Hours, hiljem D. Colas ja M.-L. Kitamura), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: C. Brodie, M. Holt ja D. Robertson, keda abistas J. Holmes, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Finnegan, Z. Kupčová ja J.-P. Hix)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Erlbacher, W. Mölls ja J. Hottiaux)

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.
3. Prantsuse Vabariik, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ja Euroopa Komisjon kannavad oma kohtukulud ise.

⁽¹⁾ ELT C 73, 2.3.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera eelotsusetaotlus – Hispaania) – Banco Santander, SA versus Cristobalina Sánchez López

(Kohtuasi C-598/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 93/13/EMÜ — Tarbijalepingud — Ebaõiglased tingimused — Liikmesriigi kohtu pädevus — Tarbijate tagatud kaitse tõhusus — Hüpoteeklaenu leping — Hüpoteegiga tagatud nõude kohtuväline täitemenetlus — Lihtsustatud kohtumenetlus enampakkumisel parimaks pakkujaks tunnistatu asjaõiguste tunnustamiseks)

(2018/C 052/03)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Banco Santander, SA

Kostja: Cristobalina Sánchez López

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 ei saa kohaldada sellises menetluses nagu põhikohtuasi, mille algatamist taotles kinnisasja enampakkumise järel parimaks pakkujaks tunnistatud isik, kusjuures tarbija on nõustunud selle asja osas hüpoteegi realiseerimisega ettevõtjast võlausaldaja kasuks kohtuvälises menetluses, ja mille ese on kaitsta selle pakkuja poolt seaduslikult omandatud asjaõigusi, arvestades asjaolu, et esiteks on see menetlus sõltumatu ettevõtjast võlausaldaja ja tarbija vahelisest õiguslikust suhtest, ja teiseks on hüpoteek realiseeritud, kinnisasi müüdüd ja kinnisasjaga seotud asjaõigused on üle antud ilma, et tarbija oleks kasutanud selles kontekstis talle ette nähtud õiguskaitsevahendeid.

⁽¹⁾ ELT C 38, 1.2.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus – European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) versus Giant (China) Co. Ltd, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-61/16) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Dumping — Määrus (EL) nr 502/2013 — Hiinast pärit jalgrataste import — Määrus (EÜ) nr 1225/2009 — Artikli 18 lõige 1 — Koostöö — Mõiste „vajalik teave“ — Artikli 9 lõige 5 — Individuaalse kohtlemise taotlus — Kõrvalehoidmise risk)

(2018/C 052/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (esindajad: *avocat* L. Ruessmann ja *solicitor* J. Beck)

Teised menetlusosalised: Giant (China) Co. Ltd (Kunshan, Hiina) (esindaja: *avocat* P. De Baere), Euroopa Liidu Nõukogu (esindaja: H. Marcos Fraile, keda abistasid *solicitor* B. O'Connor ja *avocat* S. Gubel), Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland, M. França ja A. Demeneix)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta European Bicycle Manufacturers Association'i (EBMA) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Giant (China) Co. Ltd kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 106, 21.3.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (Högsta förvaltningsdomstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck versus Pensionsmyndigheten

(Kohtuasi C-189/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 46 lõige 2 — Artikli 47 lõike 1 punkt d — Artikkel 50 — Põhipension — Miinimumhüvitis — Pensioniõiguste arvutamine)

(2018/C 052/05)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Vastustaja: Pensionsmyndigheten

Resolutsioon

1. Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes (nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, mida on muudetud nõukogu 29. juuni 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1606/98) tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriigi pädev asutus arvutab välja sellise miinimumhüvitise nagu põhikohtuasjas kõnealune põhipension, ei kohaldata määruse nr 1408/71 artikli 46 lõiget 2 ega artikli 47 lõike 1 punkti d. Sellist hüvitist tuleb arvutada vastavalt sama määruse artikli 50 sätetele koostoides liikmesriigi õigusnormidega, kohaldamata siiski selliseid liikmesriigi õigusnorme nagu põhikohtuasjas kõnealused õigusnormid pro rata arvutamise kohta.
2. Määrust nr 1408/71 (määrusega nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, mida on muudetud määrusega nr 1606/98) ja konkreetselt selle määruse artiklit 50 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnorm, milles on ette nähtud, et pädev asutus peab sellise miinimumhüvitise nagu põhikohtuasjas kõnealune põhipension arvutamisel võtma arvesse kogu vanaduspension, mida asjaomane isik ühest või mitmest liikmesriigist tegelikult saab.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. detsembri 2017. aasta otsus (Oberlandesgericht Frankfurt am Maini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Coty Germany GmbH versus Parfümerie Akzente GmbH

(Kohtuasi C-230/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ELTL artikli 101 lõige 1 — Luksuskosmeetikatoodete valikuline turustamine — Lepingutingimus, mis keelab turustajatel kasutada internetimüügiks volituseta kolmandat isikut — Määrus (EL) nr 330/2010 — Artikli 4 punktid b ja c)

(2018/C 052/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Coty Germany GmbH

Kostja: Parfümerie Akzente GmbH

Resolutsioon

1. ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle sättega on kooskõlas luksuskaupade valikuline turustussüsteem, mille esmane eesmärk on säilitada nende kaupade luksusliku imagot, kui edasimüüjate valik toimub kvalitatiivset laadi objektiivsete kriteeriumide alusel, mis määratakse ühetaoliselt kindlaks kõikide potentsiaalsete edasimüüjate suhtes ja mida kohaldatakse mittediskrimineerivalt, ning kui määratletud kriteeriumid ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik.
2. ELTL artikli 101 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus põhikohtuasjas käsitletav lepingutingimus, mis keelab luksuskaupade niisuguse valikulise turustussüsteemi, mille peamine eesmärk on nende kaupade luksusliku imago säilitamine, volitatud turustajatel kasutada lepingu esemeks olevate kaupade interneti teel müümiseks nähtaval viisil kolmandate isikute platvormi, kui selle tingimuse eesmärk on nende kaupade luksusliku imago säilitamine, see määratakse kindlaks ühetaoliselt, seda kohaldatakse mittediskrimineerivalt ning see on proportsionaalne võrreldes taotletava eesmärgiga, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
3. Komisjoni 20. aprilli 2010. aasta määruse (EL) nr 330/2010, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki vertikaalsete kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse suhtes, artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasja asjaoludel turul turustajate tegutsevatele luksuskaupade valikulise turustussüsteemi liikmetele kehtestatud keeld kaasata nähtaval viisil internetimüüki kolmandaid ettevõtjaid ei ole klientide piirang selle määruse artikli 4 punkti b tähenduses ega lõppkasutajatele passiivse müügi piirang nimetatud määruse artikli 4 punkti c tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus (Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Antonio Miravittles Ciurana jt versus Contimark SA, Jordi Socias Gispert

(Kohtuasi C-243/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Äriühinguõigus — Direktiiv 2009/101/EÜ — Artiklid 2 ja 6 – 8 — Direktiiv 2012/30/EL — Artiklid 19 ja 36 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artiklid 20, 21 ja 51 — Töölepingust tulenevate nõuete sissenõudmine — Õigus esitada samale kohtule hagi äriühingu vastu ja selle juhataja kui äriühingu kohustuste eest vastutava solidaarvõlgniku vastu)

(2018/C 052/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García, Juan Gregorio Benito García

Kostjad: Contimark SA, Jordi Socias Gispert

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivi 2009/101/EÜ (tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks [EÜ] artikli 48 teises lõigus osutatud äriühingutelt nõuavad, et muuta sellised tagatised võrdväärseteks), eriti selle artikleid 2 ja 6–8 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiivi 2012/30/EL (tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks [ELTL] artikli 54 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmise, et muuta sellised tagatised võrdväärseteks), eriti selle artikleid 19 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et need ei anna töötajale, kes on aktsiaseltsi võlausaldaja tema töölepingu lõpetamise tõttu, õigust esitada samale sotsiaalvaidluskohtule, kes on pädev lahendama tema hagi töölepingust tuleneva võla tunnustamise nõudes, vastutuse tuvastamise hagi selle äriühingu juhataja vastu tema poolt aktsionäride üldkoosoleku kokku kutsumata jätmise tõttu – mida ta oleks pidanud tegema äriühingu aktsiakapitali olulist vähenemist arvestades –, et see juhataja tunnistataks selle töölepingust tuleneva võla solidaarvõlgnikuks.

⁽¹⁾ ELT C 279, 1.8.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus (First-tier Tribunali (Tax Chamber) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Avon Cosmetics Ltd versus The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-305/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Kuues direktiiv 77/388/EMÜ — Artikli 11 A osa punkti 1 alapunkt a — Maksustatav summa — Artikkel 17 — Mahaarvamisõigus — Artikkel 27 — Erimeetmed erandite tegemiseks — Otsus 89/534/EMÜ — Turustamissüsteem, mis põhineb maksukohustuseta isikute kaudu kaupade tarnimisel — Kauba niisuguse normaalväärtuse maksustamine, mis määratakse kindlaks viimases turustamisetapis — Nende isikute kantud kulude kaasaarvamine)

(2018/C 052/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Avon Cosmetics Ltd

Kostja: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Resolutsioon

1. Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, mida on muudetud nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta direktiiviga 2004/7/EÜ, artikleid 17 ja 27 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus kõnealuse direktiivi artikli 11 A osa punkti 1 alapunktist a tehtud selline erand, mis on kõne all põhikohtuasjas ja millele on nõukogu 24. mai 1989. aasta otsusega 89/534/EMÜ (mille kohaselt lubatakse Ühendkuningriigil kohaldada käibemaksukohustuslasena registreerimata edasimüüjate teatavate tarnete suhtes meedet, millega tehakse erand kuuenda direktiivi artikli 11 A osa punkt 1 alapunktist a) selle direktiivi artikli 27 alusel antud luba ning mille kohaselt on käibemaksuga maksustatavaks summaks otsemüüjaga tegeleva ettevõtja puhul lõpptarbimise etapis müüitud kauba normaalväärtus, kui nimetatud kaup turustatakse selliste edasimüüjate vahendusel, kes ei ole käibemaksukohustuslased, isegi kui erandiga ei võetaks ühel või teisel viisil arvesse sisendkäibemaksu esitlustoodetelt, mille need edasimüüjad sellelt äriühingult ostsid.
2. Esimese küsimuse analüüsimisel ei ilmne ühtegi asjaolu, mis mõjutaks otsuse 89/534 kehtivust.
3. Kuuenda direktiivi 77/388 (muudetud direktiiviga 2004/7) artiklit 27 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigil, kes palub erandit selle direktiivi artikli 11 A osa punkti 1 alapunktist a, puudub kohustus, et ta teataks Euroopa Komisjonile, et edasimüüjad, kes ei ole maksukohustuslased, tasuvad käibemaksu selliste esitlustoodete soetamisel, mis on saadud otsemüüjaga tegelevalt äriühingult ja mida nad kasutavad oma majandustegevuses, selleks et erandi kohaldamise tingimustes võetaks kõnealust sisendkäibemaksu ühel või teisel viisil arvesse.

⁽¹⁾ ELT C 270, 25.7.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem) ja Philips France versus Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Kohtuasi C-329/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Meditsiiniseadmed — Direktiiv 93/42/EMÜ — Kohaldamisala — Mõiste „meditsiiniseade“ — CE-märgis — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette liikmesriigi ametiasutuse kehtestatud sertifitseerimismenetluse kohaldamise ravimireseptide väljakirjutamise abitarkvara suhtes)

(2018/C 052/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem) ja Philips France

Vastustajad: Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Resolutsioon

Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/42/EMÜ meditsiiniseadmete kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiviga 2007/47/EÜ, artikli 1 lõiget 1 ja artikli 1 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et tarkvara, mille üks funktsioon võimaldab kasutada patsiendi andmeid eeskätt selleks, et tuvastada vastunäidustused, ravimite koostoime ja liigsed annused, kujutab endast seda funktsiooni puudutavas osas meditsiiniseadet nende sätete tähenduses ja seda isegi siis, kui see tarkvara ei avalda toimet otseselt inimkehas või -kehale.

(¹) ELT C 296, 16.8.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 13. detsembri 2017. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny eelotsusetaotlus – Poola) – Soufiane El Hassani versus Minister Spraw Zagranicznych

(Kohtuasi C-403/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Määrus (EÜ) nr 810/2009 — Artikli 32 lõige 3 — Ühenduse viisaeeskiri — Viisa andmisest keeldumise otsus — Taotleja õigus see otsus vaidlustada — Liikmesriigi kohustus tagada õigus õiguskaitsevahendile)

(2018/C 052/10)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Soufiane El Hassani

Vastustaja: Minister Spraw Zagranicznych

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrusega (EL) nr 610/2013), artikli 32 lõiget 3 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriike ette nägema viisa andmisest keeldumise otsuste vaidlustamise menetluse, mille üksikasjalikud eeskirjad tuleb kehtestada iga liikmesriigi õiguskorras, järgides sealjuures võrdväärsuse ja tõhususe põhimõtteid. See menetlus peab teatavas menetlusstaadiumis tagama kohtus vaidlustamise võimaluse.

(¹) ELT C 383, 17.10.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 6. detsembri 2017. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, varem Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA versus Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

(Kohtuasi C-408/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihange — Direktiiv 2004/18/EÜ — Kohaldamisala — Määrus (EÜ) nr 1083/2006 — Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond ja Ühtekuuluvusfond — Enne liikmesriigi Euroopa Liiduga ühinemist Euroopa Investeeringuspangaga sõlmitud leping kiirtee-ehituse rahastamiseks — Mõiste „eeskirjade eiramine“ määruse nr 1083/2006 tähenduses)

(2018/C 052/11)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, varem Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA

Vastustaja: Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta ning eelkõige selle artikli 15 punkti c tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mis näevad pärast selle liikmesriigi Euroopa Liiduga ühinemist sellise projekti rakendamiseks, mida alustati Euroopa Investeeringuspangaga sõlmitud rahastamislepingu alusel enne liiduga ühinemist, algatatud riigihankemenetluse jaoks ette konkreetsete kriteeriumide kohaldamise, mis on ette nähtud Euroopa Investeeringuspanga hangete korraldamise juhendi sätetes, mis ei ole selle direktiivi sätetega kooskõlas.
2. Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999, artikli 9 lõiget 5 ja artikli 60 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellist riigihankemenetlust, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, milles kohaldati rangemaid kriteeriume, kui on ette nähtud direktiivis 2004/18, ei saa pidada liidu õigusega täielikult kooskõlas läbi viiduks ja sobivaks saama Euroopa tagastamatut abi, mis antakse tagasiulatuvalt.

Määruse nr 1083/2006 artikli 2 punkti 7 tõlgendada nii, et pakkujate eelvalikule rangemate kriteeriumide kehtestamine, kui on ette nähtud direktiivis 2004/18, kujutab endast „eeskirjade eiramist“ selle sätte tähenduses, millega võib põhjendada nimetatud määruse artikli 98 alusel finantskorrektsiooni kohaldamist, kui ei saa välistada, et nende kriteeriumide kasutamine mõjutas kõnealuse fondi eelarvet, mida tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul kontrollida.

⁽¹⁾ ELT C 383, 17.10.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 13. detsembri 2017. aasta otsus – Telefónica SA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-487/16) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Keelatud kokkulepped — Portugali ja Hispaania telekommunikatsiooniturud — Kahe äriühingu vahel sõlmitud kokkuleppes sisalduv konkurentsikeeld — Eesmärgil põhinev piirang — Kaitseõigused — Tunnistajate ärakuulamisest keeldumine — Trahvid — Rikkumise raskus — Kergendavad asjaolud)

(2018/C 052/12)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Telefónica SA (esindajad: abogado J. Folguera Crespo ja abogado P. Vidal Martínez)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Giolito ja C. Urraca Caviedes)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Telefónica SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 427, 21.11.2016.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (High Court of Justice'i (Chancery Division) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Merck Sharp & Dohme Corporation versus Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Kohtuasi C-567/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tööstus- ja kaubandusomand — Patendiõigus — Inimtervishoiu kasutatavad ravimid — Määrus (EÜ) nr 469/2009 — Artikli 3 punkt b — Täiendava kaitse tunnistus — Saamise tingimused — Artikli 10 lõige 3 — Tunnistuse andmine või tunnistuse taotluse tagasilükkamine — Direktiiv 2001/83/EÜ — Artikli 28 lõige 4 — Detsentraliseeritud menetlus)

(2018/C 052/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (Chancery Division)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Merck Sharp & Dohme Corporation

Kostjad: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määruse (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta artikli 3 punkti b tuleb tõlgendada nii, et müügiiloaga selle sätte tähenduses ei saa võrdsustada teatist menetluse lõpetamise kohta, mille on võrdlusliikmesriik väljastanud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, mida on muudetud ravimiohutuse järelevalve osas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2010. aasta direktiiviga 2010/84/EL, artikli 28 lõikele 4 enne määruse nr 469/2009 artikli 1 punktis c nimetatud aluspatendi kehtivusaja lõppu, ja seega ei ole selle teatise alusel võimalik saada täiendava kaitse tunnistust.

2. Määruse nr 469/2009 artikli 10 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kui asjaomane liikmesriik ei ole väljastanud müügiluba selles liikmesriigis täiendava kaitse tunnustuse taotluse esitamise ajaks, siis ei ole tegemist ebatäpsusega, mida saab vastavalt sellele sättele parandada.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus (Helsingin hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – Anstar Oy algatatud menetlus

(Kohtuasi C-630/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused — Ühtlustatud standard EN 1090-1:2009+A1:2011 — Euroopa Standardikomitee (CEN) poolt Euroopa Komisjoni mandaadi alusel vastu võetud normi kohaldamisala kindlaksmääramise kriteeriumid — Betooni sisse enne selle kõvastumist paigaldamiseks mõeldud ankrud, mida kasutatakse väliskooriku ja müüritise riputuskonsoolide kinnitamiseks ehitise karkassi külge)

(2018/C 052/14)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Helsingin hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Anstar Oy

Menetluses osales: Turvallisuu- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Resolutsioon

Standardit EN 1090-1:2009+A1:2011 „Teras- ja alumiiniumkonstruktsioonide valmistamine – Osa 1: Kandeelementide vastavushindamine“ tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuuluvad sellised betooni sisse enne selle kõvastumist paigaldatavad tooted, mida käsitletakse põhikohtuasjas, juhul kui nende ehitisest puudumine vähendaks vahetult selle püsivust.

⁽¹⁾ ELT C 63, 27.2.2017.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 7. detsembri 2017. aasta otsus (Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Wilber López Pastuzano versus Delegación del Gobierno en Navarra

(Kohtuasi C-636/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Pikaajalistest elanikest kolmanda riigi kodanike staatus — Direktiiv 2003/109/EÜ — Artikkel 12 — Pikaajalise elaniku väljasaatmise otsuse tegemine — Arvesse võetavad asjaolud — Riigisisese õigusnormid — Nende asjaolude arvesse võtmata jätmine — Kooskõla)

(2018/C 052/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Wilber López Pastuzano

Vastustaja: Delegación del Gobierno en Navarra

Resolutsioon

Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mis asjaomase liikmesriigi kohtutest osa tõlgenduse kohaselt ei näe ette pikaajalisest elanikust kolmanda riigi kodaniku kaitse väljasaatmise eest tingimuste kohaldamist kõikide väljasaatmise haldusotsuste suhtes nende laadist või tegemise korrast olenemata.

⁽¹⁾ ELT C 46, 13.2.2017.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. detsembri 2017. aasta otsus (Corte costituzionale eelotsusetaotlus – Itaalia) – Kriminaalasi järgmiste isikute suhtes: M.A.S., M.B.

(Kohtuasi C-42/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 325 — 8. septembri 2015. aasta kohtuotsus Taricco jt (C-105/14, EU:C:2015:555) — Kriminaalmenetlus, mis puudutab käibemaksuga seotud süütegusid — Riigisisese õigusnormid, milles ette nähtud aegumistähtajad võivad tuua kaasa süütegude toimepanijate karistamatuse — Euroopa Liidu finantshuve kahjustamine — Kohustus jätta kohaldamata kõik riigisisese õiguse normid, mis võivad kahjustada liikmesriikidele liidu õigusega pandud kohustusi — Kuritegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõte)

(2018/C 052/16)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte costituzionale

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

M.A.S., M.B.

menetluses osales: Presidente del Consiglio dei Ministri

Resolutsioon

ELTL artikli 325 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et need panevad liikmesriigi kohtule kohustuse jätta kriminaalmenetluses, mis puudutab käibemaksuga seotud süütegusid, kohaldamata liikmesriigi materiaalsoiguse hulka kuuluvad aegumist käsitlevad riigisisese õigusnormid, mis takistavad tõhusa ja hoiatava kriminaalkaristuse määramist olulisel hulgal liidu finantshuve kahjustavate raskete pettuste juhtudest või mis näevad Euroopa Liidu finantshuve kahjustavate pettuste korral ette lühemad aegumistähtajad kui asjaomase liikmesriigi enda finantshuve kahjustavate pettuste puhul, välja arvatud juhul, kui kohaldamata jätmine toob kaasa kuritegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõtte rikkumise seetõttu, et kohaldatav seadus ei ole täpne, või seetõttu, et seadust, mis kehtestab rangemad vastutusele võtmise tingimused kui need, mis kehtisid süüteo toimepanemise ajal, kohaldatakse tagasiulatuvalt.

⁽¹⁾ ELT C 195, 19.6.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus (Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu eelotsusetaotlus – Poola) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś versus DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

(Kohtuasi C-66/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilajades — Määrus (EÜ) nr 805/2004 — Kohaldamisala — Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta — Euroopa täitekorraldusena kinnitatavad täitedokumendid — Kohtuotsuses, mis ei puuduta vaidlustamata nõuet, sisalduv otsus kohtumenetlusega seotud kulude kohta — Väljaarvamine)

(2018/C 052/17)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Kostja: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 805/2004, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta, artikli 4 punkti 1 ja artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et kohtuotsuses, mis ei puuduta vaidlustamata nõuet, sisalduvat täitmisele pööratavat otsust kohtumenetlusega seotud kulude kohta ei saa kinnitada Euroopa täitekorraldusena.

⁽¹⁾ ELT C 161, 22.5.2017.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 30. novembri 2017. aasta määrus (Tribunale di Torino eelotsusetaotlus – Itaalia) – IJDF Italy Srl versus Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Kohtuasi C-344/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tarbijalepingud — Direktiiv 93/13/EMÜ — Lükmesriigi õigusnormid, mis võimaldavad kutsuda põhivõlgniku ja käendaja sama kohtu ette — Erand reeglist, mille kohaselt allub kohtuasi tarbija alalise elukoha järgsele kohtule — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99)

(2018/C 052/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Torino

Põhikohtuasja menetluse pooled

Avaldaja: IJDF Italy Srl

Võlgnikud: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ELTL artikli 19 lõike 1 teist lõiku ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et need ei kuulu kohaldamisele kohtuvaidluses, mis käsitleb kohtualluvuse kindlaksmääramist seotud kohtuasjades, sest see kohtuvaidlus ei kuulu direktiivi 93/13 kohaldamisalasse.

⁽¹⁾ ELT C 330, 2.10.2017.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos administracinis teismas (Leedu) 3. novembril 2017 – Baltic Media Alliance Ltd versus Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Kohtuasi C-622/17)

(2018/C 052/19)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Baltic Media Alliance Ltd

Vastustaja: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL⁽¹⁾ audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta artikli 3 lõiked 1 ja 2 hõlmavad üksnes juhtumeid, mil vastuvõtjaliikmesriik soovib peatada teleringhäälingu ja/või taasedastamise, või hõlmab see ka muid vastuvõtjaliikmesriigi võetud meetmeid, mille eesmärk on muul moel piirata programmide vaba vastuvõtmist ja nende ülekandmist?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta põhjendust 8 ning artikli 3 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et need keelavad vastuvõtjaliikmesriikidel pärast seda, kui nad on tuvastanud, et Euroopa Liidu liikmesriigist taasedastatud ja/või interneti teel levitatud teleprogrammis avaldati, edastati levitamiseks ja levitati kõnealuse direktiivi artiklis 6 osutatud materjali, ilma et direktiivi artikli 3 lõikes 2 sätestatud tingimused oleksid täidetud, teha sellist otsust, nagu on ette nähtud Leedu üldsusele teabe andmise seaduse artikli 33 lõikes 11 ja lõike 12 punktis 1, nimelt panna vastuvõtjaliikmesriigi territooriumil tegutsevale ringhäälinguorganisatsioonile ja teistele isikutele, kes osutavad teleprogrammide interneti teel levitamise teenuseid, kohustus taasedastada ja/või interneti teel levitada kõnealust teleprogrammi ajutiselt üksnes lisatasu eest näidatavates teleprogrammipakettides?

⁽¹⁾ ELT 2010, L 95, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Roma (Itaalia) 3. novembril 2017 – Alberto Rossi jt versus Ministero della Giustizia

(Kohtuasi C-626/17)

(2018/C 052/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di Roma

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Alberto Rossi jt

Vastustaja: Ministero della Giustizia

Eelotsuse küsimused

1. Kas rahukohtunikust kaebaja teenistus kuulub mõiste „tähtajaline töö“ alla, mida on kasutatud direktiivi 2003/88⁽¹⁾ artikli 1 lõikes 3 ja artiklis 7, direktiiviga 1999/70⁽²⁾ üle võetud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klauslis 2 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikes 2?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, võib direktiiviga 1999/70 üle võetud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 4 kohaldamisel [tavalist] ehk „talaariga“ kohtunikku pidada tähtajatuks töötajaks, kes on võrreldav tähtajalisest töötajast rahukohtunikuga?
3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, kujutab asjaolu, et tavaliste kohtunike tähtajatult ametisse nimetamise menetlus erineb seaduses sätestatud ametisse nimetamise erimenetlusest, mida kohaldatakse rahukohtunike puhul, endast objektiivset põhjust direktiiviga 1999/70 üle võetud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 4 punkti 1 ja/või punkti 4 tähenduses, mis õigustab seda, et tähtajaliselt nimetatud rahukohtunike suhtes – nagu käsitletaval juhul kaebaja – ei kohaldata kassatsioonikohtu ühendatud kolleegiumite otsuses nr 13721/2017 ja Consiglio di Stato (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 8. aprilli 2017. aasta arvamuses väljenduva kohtupraktika kohaselt samu töötingimusi, mida kohaldatakse sarnases olukorras tähtajatult nimetatud tavaliste kohtunike suhtes, õigustades ka seda, et ei kohaldata direktiiviga 1999/70/EÜ rakendatud raamkokkuleppe klauslis 5 ja siseriiklikus ülevõtmisnormis, seadusandliku dekreediga nr 368/2001 artikli 5 lõikes 4bis nimetatud ennetavaid ja karistusmeetmeid tähtajaliste töölepingute kasutamise kuritarvitamise vastu. Olgu täheldatud, et siseriiklikus õiguskorras ja põhiseaduse kohaselt puudub aluspõhimõte, mis õigustaks nii diskrimineerimist töötingimuste osas kui ka absoluutset keeldu muuta rahukohtunikud tähtajatuteks kohtunikeks, võttes ka arvesse eelnenud siseriiklikku õigusnormi (seaduse nr 217/1974 artikkel 1), milles olid juba ette nähtud võrdsed töötingimused ja aukohtunike tulevaste tähtajaliste töösuhete tähtajatuks muutmine?
4. Igal juhul kas niisuguses olukorras nagu käsitletav on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõikega 2 ning Euroopa Liidu õiguse mõistega „sõltumatu ja erapooletu kohus“ vastuolus niisuguse rahukohtuniku tegevus, kes olles huvitatud vaidluse teatavast kaebajale soodsast lahendusest ja kes täidab oma ainsa tööna täpselt samu kohtu ülesandeid, võib asendada seaduse kohaselt pädevat kohtunikku seetõttu, et siseriiklik kõrgeim kohus – kassatsioonikohtu ühendatud kolleegiumid – ei ole taganud taotletavate õiguste tõhusat kaitset, mille tõttu peab seaduse kohaselt pädev kohus tunnistama, et ta ei ole nõutud õiguse tunnustamise küsimuses pädev, ning seda hoolimata sellest, et asjaomast õigust – mis võib olla näiteks põhikohtuasjas käsitletav puhkus – kaitstakse Euroopa Liidu esmasest ja teiseses õiguses, ja „ühenduse“ õigusnormide riigi suhtes vertikaalse kohaldamise olukorras? Juhul, kui Euroopa Kohus tuvastab harta artikli 47 rikkumise, palutakse ka näidata ära siseriiklikud parandusmeetmed, mis võimaldavad vältida seda, et liidu esmaste õigusnormide rikkumine hõlmab absoluutset keeldumist kaitsta siseriiklikus õiguskorras põhiõigusi, mis on liidu õigusega käsitletaval juhul tagatud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ töötaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Oldenburg (Saksamaa) 13. novembril 2017 –
ReFood GmbH & Co KG versus Landwirtschaftskammer Niedersachsen**

(Kohtuasi C-634/17)

(2018/C 052/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Oldenburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: ReFood GmbH & Co. KG

Vastustaja: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Eelotsuse küsimused

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 3 punkti d tõlgendamise kohta esitatakse järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kõnealuse määruse kohaldamisalast on välja arvatud kõik jäätmesaadetised, mis kuuluvad määruse (EÜ) nr 1069/2009 ⁽²⁾ artikli 2 kohaselt määruse (EÜ) nr 1069/2009 kohaldamisalasse?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kõnealuse määruse kohaldamisalast on välja arvatud jäätmesaadetised, mille suhtes on määrusega (EÜ) nr 1069/2009 – ka koosmõjus rakendusmäärusega (EL) nr 142/2011 ⁽³⁾ – kehtestatud kogumist, transporti, identifitseerimist ja jälgitavust reguleeriv kord?

3. Juhul kui teisele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et kõnealuse määruse kohaldamisalast on välja arvatud ainult sellised jäätmesaadetised, mille veoks on vaja nõusolekut vastavalt määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 48 lõikele 1?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 190, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT 2009, L 300, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 25. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 142/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad, ja nõukogu direktiivi 97/78/EÜ seoses teatavate selle direktiivi alusel piiril toimuvast veterinaarkontrollist vabastatud proovide ja näidistega (ELT 2011, L 54, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)
15. novembril 2017 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos
versus UAB Skonis ir kvapas**

(Kohtuasi C-638/17)

(2018/C 052/22)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vastustaja: UAB Skonis ir kvapas

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL⁽¹⁾ tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (kodifitseeritud tekst) artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „sigarid või sigarillod“ alla kuuluvad (või ei kuulu) tubakatooted, mille puhul osa looduslikust või taastatud tubakast valmistatud ümbrislehest on lisaks kaetud veel ühe välimise (paberist) kihiga, nagu käesoleval juhul? Kas sellele küsimusele vastamisel omab tähtsust see, et paberi kasutamine tubakatoote (filtri) välimise ümbrislehe lisakihina tähendab, et toode sarnaneb visuaalselt sigaretiga?

⁽¹⁾ ELT 2011 L 176, lk 24.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 15. novembril 2017 – SIA „KPMG Baltics“, kes on AS „Latvijas Krājbanka“ pankrotihaldur

(Kohtuasi C-639/17)

(2018/C 052/23)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: SIA „KPMG Baltics“, kes on AS „Latvijas Krājbanka“ pankrotihaldur

Vastustaja: SIA „Kipars AI“

Eelotsuse küsimused

1. Kas mõiste „maksejuhis“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides⁽¹⁾, mida on muudetud direktiiviga 2009/44/EÜ⁽²⁾, hõlmab hoiustaja poolt krediitiasutusele antud maksejuhist raha ülekandmiseks teisele krediitiasutusele?
2. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiivi 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpaberiarveldussüsteemides, mida on muudetud direktiiviga 2009/44/EÜ, artikli 3 lõiget 1, milles on sätestatud, et „[m]aksejuhised ja tasaarveldused on õiguslikult täitmisele pööratavad ja kolmandatele isikutele õiguslikult siduvad isegi siis, kui osaleja vastu on agatud maksejõuetusmenetlus, tingimusel et maksejuhised sisestati süsteemi enne maksejõuetusmenetluse algatamist artikli 6 lõike 1 tähenduses. Seda kohaldatakse ka maksejõuetusmenetluse korral osaleja vastu (asjaomases süsteemis või koostalitlevas süsteemis) või koostalitleva süsteemi korraldaja vastu, kes ei ole osaleja“, tuleb tõlgendada nii, et sellist maksejuhist, nagu on kõne all põhikohtuasjas, võib pidada „süsteemi sisestatuks“ ja see tuleb täita?

⁽¹⁾ ELT 1998, L 166, lk 45; ELT eriväljaanne 06/03, lk 107.

⁽²⁾ ELT 2009, L 146, lk 37.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 17. novembril 2017 – GE Power Controls Portugal – Unipessoal L.^{da} versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-643/17)

(2018/C 052/24)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: GE Power Controls Portugal – Unipessoal L.^{da}.

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimus

Kas tolliseadustiku rakendussätete artikli 313 lõiget 1⁽¹⁾ silmas pidades tuleb eeldada, et põhikohtuasjas vaadeldavad kaubad on ühenduse kaubad, kui ei tõendata vastupidist, või [...] tuleb pidada neid kaupadeks, mis on toodud tolliterritooriumile [ühenduse tolliseadustiku] artikli 3⁽²⁾ tähenduses ja mis on hõlmatud artikli 313 lõike 2 punkti a esimeses osas sätestatud erandiga, nii et ühenduse kaupadeks loetakse üksnes need, mille kohta on esitatud tõendid, et neile on kohaldatud EÜ tolliterritooriumil vabasse ringlusse lubamise korda?

⁽¹⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

⁽²⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 17. novembril 2017 – Eurobolt BV

(Kohtuasi C-644/17)

(2018/C 052/25)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Eurobolt BV

Teine menetlusosaline: Staatssecretaris van Financiën

Eelotsuse küsimused

- a) Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 koostoimes ELL artikli 4 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et kaebaja võib liidu institutsiooni otsuse, mille rakendamine on liikmesriigi asutustele kohustuslik, õiguspärasuse vaidlustada viitega oluliste vorminõuete rikkumisele, aluslepingute või nende rakendamisel kohaldatavate õigusnormide rikkumisele või kaalutusõiguse kuritarvitamisele?
- b) Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 koostoimes ELL artikli 4 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et liidu institutsioonid, kes osalesid otsuse vastuvõtmisel, mille kehtivus on liikmesriigi kohtus vaidlustatud, on kohustatud saatma kohtu nõudmisel sellele kohtule kogu nende käsutuses oleva teabe, mida nad võtsid kõnealuse otsuse tegemisel arvesse või oleksid pidanud arvesse võtma?
- c) Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et õigus tõhusale õiguskaitsevahendile hõlmab ka kohtu kõikehõlmavat kontrolli määruse (EÜ) nr 1225/2009⁽¹⁾ artikli 13 kohaldamise tingimuste täidetuse üle? Kas põhiõiguste harta artiklist 47 tuleneb eelkõige see, et kohus võib täies ulatuses hinnata, kas asjaolud on täielikult välja selgitatud ja kas asjaomane õiguslik tagajärg võib selle alusel olla kohaselt põhjendatud? Kas põhiõiguste harta artiklist 47 tuleneb eelkõige ka see, et kohus võib täies ulatuses hinnata, kas arvesse oleks pidanud võtma sellist asjaolu, mida otsuse vastuvõtmisel väidetavalt arvesse ei võetud, kuid mis võis tuvastatud asjaoludega seonduvat õiguslikku tagajärge mõjutada?

2. a) Kas määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 15 lõikes 2 sisalduvat mõistet „asjakohane teave“ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka Euroopa Liidus asuva sõltumatu kaupade importija märkusi komisjoni järelduste kohta, mis on viidatud sätte tähenduses uurimise ese, kui komisjon andis importijale uurimisest teada, importija esitas komisjonile nõutud teabe ja pärast seda, kui talle anti selleks võimalus, esitas viivitamata oma märkused komisjoni järelduste kohta?
- b) Kui küsimusele 2a vastatakse jaatavalt: Kas kõnealune importija saab esitada määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 15 lõike 2 rikkumise väite, kui tema märkusi ei esitata viidatud sättes nimetatud nõuandekomiteele vähemalt kümme tööpäeva enne komitee istungit?
- c) Kui küsimusele 2b vastatakse jaatavalt: Kas määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 15 lõike 2 kõnealuse rikkumise tagajärjel on viidatud otsus õigusvastane ja tuleb jätta kohaldamata?

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Brindisi (Itaalia) 17. novembril 2017 – kriminaalasi Gianluca Moro süüdistuses

(Kohtuasi C-646/17)

(2018/C 052/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Brindisi

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Gianluca Moro

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2012/13/EL ⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 1, artikli 3 lõike 1 punkti c ja artikli 6 lõikeid 1, 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 48 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolud niisugused liikmesriigi karistusõiguse valdkonnas kohaldatavad menetlusnormid, mille kohaselt on süüdistuse muudatusega seotud kaitseõigused tagatud kvalitatiivselt ja kvantitatiivselt erinevalt olenevalt sellest, kas muudeti süüdistuse faktilisi aspekte või selle õiguslikku kvalifikatsiooni, eelkõige selles mõttes, et süüdistatav saab alternatiivset menetlust, mis näeb ette kergema karistuse, (nn kokkuleppemenetlus) taotleda ainult esimesel juhul?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT L 142, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 20. novembril 2017 – Skatteverket versus Srf konsulterna AB

(Kohtuasi C-647/17)

(2018/C 052/27)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Skatteverket

Vastustaja: Srf konsulterna AB

Eelotsuse küsimus

Kas väljendit „sissepääs üritustele“ käibemaksudirektiivi artiklis 53⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab viiepäevase raamatupidamiskursuse näol osutatavat teenust, mida osutatakse ainult maksukohustuslastele ning mis nõuab eelnevat registreerimist ja ettemakset?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundespatentgericht (Saksamaa) 21. novembril 2017 – QH

(Kohtuasi C-650/17)

(2018/C 052/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundespatentgericht

Põhikohtuasja pool

Kaebaja: QH

Eelotsuse küsimused

1. Kas toode on vastavalt määruse (EÜ) nr 469/2009⁽¹⁾ artikli 3 punktile a kaitstud kehtiva aluspatendiga ainult siis, kui see kuulub patendinõudlustega määratletud kaitseobjekti juurde ja antakse seega kutseala asjatundja kasutusse konkreetse preparaadina?
2. Kas seetõttu ei ole määruse (EÜ) nr 469/2009 artikli 3 punktis a sätestatud nõuete täitmiseks piisav, kui kõnealune toode vastab küll patendinõudlustes sisalduvale üldisele funktsionaalsele määratlusele toimeainete grupi kohta, kuid aluspatendiga kaitstud teabes ei ole seda lisaks eraldi mainitud kui konkreetset preparaati?
3. Kas toode ei ole kaitstud kehtiva aluspatendiga vastavalt määruse (EÜ) nr 469/2009 artikli 3 punktile a juba seetõttu, et see kuulub küll patendinõudlustes sisalduva funktsionaalse määratluse alla, kuid see töötati välja siiski alles pärast aluspatendi taotluse esitamise kuupäeva iseseisva leiutustegevuse teel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta (ELT 2009, L 152, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 24. novembril 2017 – Hussein Mohamad Hussein

(Kohtuasi C-657/17)

(2018/C 052/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Hussein Mohamad Hussein

Kaasatud asutus halduskohtus: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1560/2003⁽¹⁾ (rakendusmäärus) artikli 5 lõikes 2 vastamiseks (vastuvõtmispalve uuesti läbivaatamise palve esitamiseks) ette nähtud tähtaja järgimata jätmise korral läheb vastutus juhul, kui palve saajaks olev liikmesriik on määruse (EL) nr 604/2013⁽²⁾ (Dublini III määrus) artikli 21 lõike 1 alusel esitatud vastuvõtmispalve kindlaksmääratud tähtaja jooksul tagasi lükanud, üle palve esitajaks olevale liikmesriigile, kui palve esitajaks olev liikmesriik on kindlaksmääratud tähtaja jooksul esitanud vastuvõtmispalve Dublini III määruse artikli 21 lõike 1 esimese lõigu tähenduses ja (tagantjärele) tehtud uurimise tulemusel selgub, et Dublini III määruse III peatüki kriteeriumide kohaselt vastutav liikmesriik on palve saajaks olev liikmesriik?
2. Kas palve saajaks olev – ja Dublini III määruse III peatüki kriteeriumide kohaselt vastutav – liikmesriik võib Dublini III määruse artikli 21 lõike 1 alusel esitatud vastuvõtmispalve rahuldada ka siis, kui Dublini III määruse artikli 22 lõikes 7 sätestatud tähtaeg vastuse andmiseks on juba lõppenud ja palve saajaks olev liikmesriik on eelnevalt vastuvõtmispalve kindlaksmääratud tähtaja jooksul tagasi lükanud?

⁽¹⁾ Komisjoni 2. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1560/2003, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad määrusele (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT 2003, L 222, lk 3; ELT eriväljaanne 19/06, lk 200).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 24. novembril 2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) versus Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Kohtuasi C-659/17)

(2018/C 052/30)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Vastustaja: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Eelotsuse küsimus

[Kas] Euroopa Komisjoni 11. mai 1999. aasta otsus nr 2000/128/EÜ⁽¹⁾ [on kohaldatav] ka selliste kohaliku ühistranspordi alal – teenuse osutamise ainuõiguse tõttu sisuliselt konkurentsivälises korras – tegutsevate tööandjate suhtes, kes on saanud koolitus- ja töölepingute sõlmimisest tulenevalt maksusoodustusi alates 1990. aasta seaduse nr 407 jõustumisest, kõnealust vaidlust puudutavas osas ajavahemikul alates 1997. aastast kuni 2001. aasta maini?

⁽¹⁾ Euroopa Komisjoni 11. mai 1999. aasta otsus abikava kohta, mida Itaalia rakendas tööhõive toetamiseks (teatavaks tehtud numbriga C(1999) 1364) (EÜT L 42, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Itaalia)
24. novembril 2017 – Francesca Cadeddu versus Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di
Cagliari jt**

(Kohtuasi C-667/17)

(2018/C 052/31)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Francesca Cadeddu

Vastustajad: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1083/2006⁽¹⁾ artiklit 80 ning sama määruse artikli 2 punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õigusnorm nagu Vabariigi Presidendi 22. detsembri 1986. aasta dekreedid nr 917 artikli 50 lõike 1 punkt c, mis võrdsustab palgatuluga „c) summad, mida mis tahes isik maksab stipendiumi, tulemusstipendiumi, õppetootuse või õppehüvitisena või kutsekoolituse toetusena, kui toetuse saaja ei ole toetuse andjaga töösuhtes“, mille suhtes kohaldatakse seega füüsilise isiku tulu üldist maksustamist ka siis, kui stipendiumi makstakse Euroopa struktuurifondidest?

⁽¹⁾ Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999 (ELT L 210, lk 25).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem
Administrativa – CAAD) (Portugal) 28. novembril 2017 – Tratave – Tratamento de Águas Residuais
do Ave, S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Kohtuasi C-672/17)

(2018/C 052/32)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave, S.A.

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimused

1. Kas neutraalsuse põhimõttega ja nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikliga 90 on vastuolus liikmesriigi selline õigusnorm, nagu sisaldub käibemaksuseadustiku (Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado) artikli 78 lõikes 11, tõlgendatuna nii, et see ei võimalda mittetasumise korral maksu korrigeerida enne, kui kauba või teenuse ostjat, kes on maksukohustuslane, on teavitatud maksu tühistamisest algselt tehtud mahaarvamise hüvitamiseks?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas neutraalsuse põhimõttega ja direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 90 on vastuolus liikmesriigi selline õigusnorm, nagu sisaldub käibemaksuseadustiku (Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado) artikli 78 lõikes 11, tõlgendatuna nii, et see ei võimalda mittetasumise korral maksu korrigeerida, kui kauba või teenuse ostjat, kes on maksukohustuslane, ei ole maksu tühistamisest algselt tehtud mahaarvamise hüvitamiseks teavitatud käibemaksuseadustiku (Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado) artikli 98 lõikes 2 sätestatud maksu mahaarvamise tähtaja jooksul?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 30. novembril 2017 – Ministero della Salute versus Hannes Preindl

(Kohtuasi C-675/17)

(2018/C 052/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Ministero della Salute

Vastustaja: Hannes Preindl

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi [2005/36/EÜ] (¹) artiklid 21, 22 ja 24 nõuavad liikmesriigilt, kus kehtib täisajaga koolituse kohustus ning sellega seotud keeld registreeruda korraga õppima kahel erialal, selliste kvalifikatsioonide automaatset tunnustamist, mis on päritoluliikmesriigis seevastu saadud samal ajal või osaliselt kattuvatel perioodidel?
2. Kas jaatava vastuse korral võib direktiivi artikli 22 punkti a ja artiklit 21 tõlgendada nii, et selle liikmesriigi ametiasutusel, kellelt tunnustamist taotletakse, on siiski lubatud kontrollida selle tingimuse täitmist, et koolituse kogukestus, tase ja kvaliteet ei ole pideva täisajaga koolituse omast madalamad?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) 6. detsembril 2017 – Cofemel – Sociedade de Vestuário S.A. versus G-Star Raw CV

(Kohtuasi C-683/17)

(2018/C 052/34)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal de Justiça

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Cofemel – Sociedade de Vestuário S.A.

Vastustaja: G-Star Raw CV

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega direktiivi 2001/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktile a on vastuolus liikmesriigi õigusnorm – antud juhul autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste seadustiku (Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos) artikli 2 lõike 1 alapunkti i säte – millega antakse autoriõiguste kaitse tarbekunsteostele, joonistele, tööstusdisainilahendustele või disainiteostele, mis loovad nende aluseks oleva tarbefunktsiooni üleselt iseenesest ja esteetilisest vaatepunktist eristatava visuaalse efekti, kuna nende originaalsus on autoriõiguse valdkonnas kaitse andmisel põhikriteerium?
2. Kas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega direktiivi 2001/29/EÜ artikli 2 punktile a on vastuolus liikmesriigi õigusnorm – antud juhul autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste seadustiku (Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos) artikli 2 lõike 1 alapunkti i säte – millega antakse autoriõiguste kaitse tarbekunsteostele, joonistele, tööstusdisainilahendustele või disainiteostele juhul, kui neid on nende kunstilise olemuse eriti nõudliku hinnangu valguses ja kultuurilistes ja institutsioonilistes ringkondades domineerivaid ideid arvesse võttes võimalik väärtustada „kunstiloomingu“ või „kunsteosena“?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – Ungari versus komisjon

(Kohtuasi T-505/15) ⁽¹⁾

(EAFRD ja EAGF — Rahastamisest välja jäetud kulud — Määrused (EÜ) nr 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 ja 1122/2009 — Ungari tehtud kulutused — Tingimuslikkus — Kohustuslike majandamisnõuete kontrollimine — Maa hea põllumajandus- ja keskkonnaseisundi kontrollimine — Ühekordsed ja kindla määraga korrektsioonid — Ohud fondidele)

(2018/C 052/35)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Ungari (esindajad: M. Fehér, G. Koós ja Z. Bíró-Tóth ja E. Tóth)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Bottka ja A. Sauka)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 22. juuni 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1119, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2015, L 182, lk 39), selles osas, milles selles otsuses tehakse Ungarit puudutavalt teatavad maksete ühekordsed ja kindla määraga finantskorrektsioonid.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 22. juuni 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1119, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, milles tehti finantskorrektsioone põhjendusel, et ei ole täidetud nõuded, mis tulenevad nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrusest (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003, ning komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrusest (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, selles soas, mis puudutab Ungari poolt läbiviidud kontrolle, selleks et tagada põllumajandustootjate poolt nende kohustuste täitmine, mis tulenevad nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest artiklitest 4 ja 5.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Ungari ja Euroopa Komisjon kannavad oma kohtukulud ise.

⁽¹⁾ ELT C 381, 16.11.2015.

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – bet365 Group versus EUIPO – Hansen (BET 365)**(Kohtuasi T-304/16) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk BET 365 — Absoluutne keeldumispõhjus — Kaubamärgi kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Tõend — Kaubamärgi kasutamine mitmel otstarbel — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõige 3 ja artikli 52 lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõige 3 ja artikli 59 lõige 2)

(2018/C 052/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Ühendkuningriik) (esindajad: S. Malynicz, QC, solicitor R. Black ja solicitor J. Bickle)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Hanne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Robert Hansen (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Pütz-Poulalion)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 21. märtsi 2016. aasta otsuse (asi R 3243/2014-5) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust R. Hanseni ja bet365 Groupi vahel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 21. märtsi 2016. aasta otsus (asi R 3243/2014-5) niivõrd, kui võrd see käsitleb ELi kaubamärgi BET 365 registreeringus loetletud klassi 41 kuuluvaid teenuseid.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016.

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – PB versus komisjon**(Kohtuasi T-609/16) ⁽¹⁾**

(Avalik teenistus — Ametnikud — Töölevõtmise — Konkursiteade EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Luxembourgigi asukohaga arstid — Hindamiskeskuse katsetele mittelubamine — Teise keele valiku piiramine liidu ametlike keeltega — Õigusvastasuse vastuväide — Ilmne hindamisviga — Vastutus — Mittevaraline kahju)

(2018/C 052/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PB (esindaja: advokaat M. Velardo)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja L. Radu Bouyon)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada 28. septembri 2015. aasta otsus, millega avaliku konkursi EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Luxembourg ja Ispra asukohaga arstid (valdkond: arstid Luxembourg) – valikukomisjon keeldus lubamast hagejat Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) hindamiskeskuses korraldatud valikukatsetele, ja teiseks nõue hüvitada kahju, mis hagejale väidetavalt on tekitatud.

Resolutsioon

1. Tühistada 28. septembri 2015. aasta otsus, millega avaliku konkursi EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Luxembourg ja Ispra asukohaga arstid (valdkond: arstid Luxembourg) valikukomisjon keeldus lubamast PB-d Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) hindamiskeskuses korraldatud valikukatsetele.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 371, 10.10.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-39/16 ja anti 1. septembril 2016 üle Euroopa Liidu Üldkohtule).

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – N & C Franchise Ltd versus EUIPO – Eschenbach Optik (OJO sunglasses)

(Kohtuasi T-792/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi OJO sunglasses taotlus — Varasem rahvusvaheline sõnamärk oio — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 052/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: N & C Franchise Ltd (Nikosia, Küpros) (esindajad: advokaadid C. Chrysanthis, P. V. Chardalia ja A. Vasilogamvrou)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Bonne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Eschenbach Optik GmbH (Nürnberg, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 9. septembri 2016. aasta otsuse (asi R 32/2016-5) peale, mis käsitleb Eschenbach Optik ja N & C Franchise vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja N & C Franchise Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta otsus – RL versus Euroopa Liidu Kohus

(Kohtuasi T-21/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — 2015. aasta edutamine — Otsus mitte edutada hagejat alates 1. juulist 2015 palgaastmele AD 10 — Institutsioonidevaheline üleviimine — Prorata temporis süsteem — Teenete võrdlev hindamine — Personalieeskirjade artikkel 45 — Vastutus)

(2018/C 052/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: RL (esindajad: advokaadid C. Bernard-Glanz ja A. Tymen)

Kostja: Euroopa Liidu Kohus (esindajad: J. Inghelram ja V. Hanley-Emilsson)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada Euroopa Liidu Kohtu 11. mai 2016. aasta otsus, millega keelduti edutamast hagejat alates 1. juulist 2015 ja teiseks nõue hüvitada hagejale väidetavalt tekkinud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja RLilt.

⁽¹⁾ ELT C 95, 27.3.2017.

Üldkohtu 7. detsembri 2017. aasta määrus – Durazzo versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-559/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Edutamine — 2014. aasta edutamine — Huve mitte kahjustavad aktid — Ilmselge vastuvõetamatus — Hageja edutamata jätmise otsus — Personalieeskirjade artikkel 43 ja artikli 45 lõige 1 — Teenete võrdlev hindamine — Edutamise eesmärgil hindamisaruannete arvessevõtmine — Eranditult sõnalised hinnangud — Sellise meetodi puudumine, mis võimaldab hindamisaruandeid edutamise eesmärgil võrrelda — Ilmselgelt põhjendatud hagi)

(2018/C 052/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Giacomo Durazzo (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid N. de Montigny ja J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa välisteenistus (esindajad: S. Marquardt ja M. Silva, hiljem S. Marquardt, keda abistasid advokaadid M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hilaire ja S. Moya Izquierdo)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa välisteenistuse kolm haldusakti: esiteks 11. juuli 2014. aasta edutamisetepanek osas, milles see puudutab palgaastet AD 13, teiseks 29. oktoobri 2014. aasta otsus jätta hageja 2014. aasta edutamise raames palgaastele AD 13 edutamata ja kolmandaks 28. mai 2015. aasta otsus, millega kõnealuse edutamisest keeldumise otsuse peale esitatud kaebus rahuldamata jäeti.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa välisteenistuse 29. oktoobri 2014. aasta otsus jätta Giacomo Durazzo 2014. aasta edutamise raames palgaastmele AD 13 edutamata.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Mõista kohtukulud välja Euroopa välisteenistuselt.

(¹) ELT C 302, 14.9.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-101/15 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – PGNiG Supply & Trading versus komisjon

(Kohtuasi T-849/16) (¹)

(Tühistamishagi — Maagaasi siseturg — Direktiiv 2009/73/EÜ — Komisjoni otsus, millega muudetakse OPALi maagaasi torujuhtme käitamist käsitlevatest liidu eeskirjadest erandi tegemise nõudeid seoses kolmandate isikute poolt võrgu kasutamise ja tariifikorraldus — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2018/C 052/41)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: PGNiG Supply & Trading GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat advokaat M. Jeżewski)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet ja K. Herrmann)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 28. oktoobri 2016. aasta otsus C(2016) 6950 (final), millega vaadatakse läbi erand, mis on direktiivi 2003/55/EÜ alusel tehtud gaasjuhtmele OPAL kolmandate isikute poolt võrgu kasutamise nõuetest, ja mis käsitleb tariifikorraldust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Vajadus otsustada menetlusse astumise avalduste üle on ära langenud.
3. Jätta PGNiG Supply & Trading GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.
4. Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud, mis on tekkinud ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seoses, tema enda kanda.

5. Jätta PGNiG Supply & Tradingu, komisjoni, Saksamaa Liitvabariigi, Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu, Naftogaz Ukrainy SA, OPAL Gastranspord GmbH & Co. KG ja Gazprom Eksport LLC kohtukulud, mis on seotud menetluse astumise avaldustega, igaihe enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 38, 6.2.2017.

Üldkohtu 7. detsembri 2017. aasta määrus – Techniplan versus komisjon

(Kohtuasi T-853/16) ⁽¹⁾

(Tegevusetushagi — Komisjoni seisukoht — Kahju hüvitamise nõue — Vorminõuete rikkumine — Maksekäsu avaldus — Ilmselge vastuvõetamatus — Ilmne pädevuse puudumine)

(2018/C 052/42)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Techniplan Srl (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid R. Giuffrida ja A. Bonavita)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: A. Aresu)

Ese

Ühelt poolt ELTL artiklil 265 põhinev nõue tuvastada, et komisjoni tegevusetus hageja suhtes oli õigusvastane, ja teiselt poolt nõue kohustada teda täitma ELTL artiklis 266 ette nähtud tegutsemiskohustust ja maksma hagejale hüvitisena välja teatav summa „iga täitmise viivitatud päeva eest“.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Techniplan Srl-lt.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Üldkohtu 15. detsembri 2017. aasta määrus – Le Pen versus parlament

(Kohtuasi T-284/17) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue — Institutsiooniõigus — Euroopa Parlamendi liige — Privileegid ja immuniteedid — Otsus võtta parlamendiliikmelt ära puutumatus — Põhjendatud huvi kadumine — Otsuse tegemise vajaduse osaline äralangemine — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2018/C 052/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Marion Anne Perrine Le Pen (Saint-Cloud, Prantsusmaa) (esindajad: advokaat M. Ceccaldi, hiljem advokaat R. Bosselut)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Dean ja S. Alonso de León)

Ese

Ühelt poolt ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi 2. märtsi 2017. aasta otsus P8_TA(2017)0056 võtta hagejalt ära puutumatus ja teiselt poolt ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue, et hüvitataks kahju, mida hageja on väidetavalt kandis.

Resolutsioon

1. Vajadus teha otsus nõude kohta tühistada Euroopa Parlamendi 2. märtsi 2017. aasta otsus P8_TA(2017)0056 võtta parlamendiliikmelt Marion Anne Perrine Le Penilt ära puutumatus on ära langenud.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Le Peni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja parlamendi kohtukulud.

(¹) ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – Rogesa versus komisjon

(Kohtuasi T-475/17) (¹)

(Tühistamishagi — Dokumentidega tutvumine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Dokumendid, mis puudutavad rajatist, millega toodetakse pelletite ja paagutatud maagi segu — Dokumentidega tutvumise taotlust vaikumisi rahuldamata jättev otsus — Sõnaselge otsus, mis võeti vastu enne hagi esitamist — Taotlus tuvastada, et otsuse tegemise vajadus on ära langenud — Põhjendatud huvi — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2018/C 052/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja A. Sitzer)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: H. Krämer)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue, milles palutakse esimese võimalusena tühistada komisjoni 20. juuni 2017. aasta vaikumisi tehtud otsus ning teise võimalusena 11. juuli 2017. aasta otsus, millega keelduti andmast õigust tutvuda 2. novembri 2009. aasta dokumendiga Ares (2017) 1684109 ja 29. novembri 2009. aasta dokumendiga Ares (2017) 1685639.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 318, 25.9.2017.

22. novembril 2017 esitatud hagi – Comprojecto-Projetos e Construções jt versus EKP

(Kohtuasi T-768/17)

(2018/C 052/45)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hagejad: Comprojecto-Projetos e Construções, L.da (Lissabon, Portugal), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lissabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lissabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) (esindaja: advokaat M.A. Ribeiro)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud õigusaktid, eelkõige:
 - (i) kostja otsus tegutsemisest keelduda;
 - (ii) kostja otsus mitte algatada rikkumismenetlust;
 - (iii) Portugali Panga presidendi ja teiste „ametnike“ otsus neile ajavahemikul 26. juunist 2013. aastal kuni 22. aprillini 2015. aastal esitatud kaebuste ja nõuete kohta.
- Samadel põhjustel paluvad nad Euroopa Kohtul võtta seisukoht:
 - (i) mis loob hagejatele tingimused Banco Comercial Português'i ja teiste vastu esitatud kahju hüvitamise nõudes tehtud kohtunike seisukoha tühistamiseks;
 - (ii) mis võimaldab hagejatel esitada Portugali riigi vastu regressihagi;
 - (iii) mis võimaldab hinnata, kas liikmesriigi/prokuratuuri/PGR (Procuradoria Geral da República, Portugali riigi-prokuratuur, edaspidi: „riigiprokuratuur“) keeldumine tsiviilnõudega ühineda oli põhjendatud;
 - (iv) mis võimaldab hinnata, kas liikmesriigil/prokuratuuril/riigiprokuratuuril oli põhjendatud alus jätta juhtum Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF) edastamata.
- Kui Euroopa Liidu Kohus leiab, et hagejate väited on ELTL artiklite 268 ja 340 sätete kohaselt põhjendatud, mõista Euroopa Keskpankalt välja 4 582 825,80 eurot, millele lisandub seadusjärgne viivis, mida arvestatakse kuni tegeliku makse toimumiseni, samuti muud kulud ja hüvitised kahju eest, mis täpsustatakse pärast läbi viidud kontrolle.
- Ent võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 280 sätestatud ja seda, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 299 kohaselt saab „Euroopa Keskpanka õigusaktid, mis panevad rahalise kohustuse muudele isikutele peale riikide, põratta täitmisele“, kohustada kostjat nõudma, et sellised summad tasuks Banco Comercial Português.
- arvestades, et liikmesriigi keskpank on vastavalt direktiivi 2005/29/EÜ artikli lõike 1 punktis b sätestatule „haldusasutus, kes on pädev kaebuste üle otsustama või algatama asjakohase kohtumenetluse“, samuti direktiivi 2007/64/EÜ artikli 81 lõikes 1 ja artikli 83 lõikes 1 ning dekreetseaduse nr 317/96 artikli 96 lõike 1 punktis b —Lisasanktsioonid— sätestatu kohaselt peab kostja esindaja nõudma, et Banco Comercial Português maksaks „viivitamata“ eespool nimetatud summad hagejate arveldusarvetele.
- Kostja:
 - (i) peab nõudma liikmesriigi keskpankalt, et ta paluks Banco Comercial Portuguêsil esitada eespool nimetatud andmed, ja kui see krediidasutus neid Portugali Panga konstitutsioonilise seaduse artikli 13 lõike 2 kohaselt ei esita, siis peab Portugali Pank nõudma, et krediidasutus maksaks „viivitamata“ eespool nimetatud summad hagejate arveldusarvetele;
 - (ii) arvestades asjaolu, et lõpuks võib juhtuda, et krediidasutusel tuleb tasuda hagejatele „viivitamata“, tuleb täita Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti a ja artikli 47 lõike 2 ja artikli 49 lõike 1 sätteid, ja keskpanka ja prokuröri/riigiprokuratuuriga seoses määruse (EÜ) nr 2532/98 (Euroopa Keskpanka volituste kohta rakendada sanktsioone) artiklis 3 sätestatud, peab Euroopa Keskpank otsustama, „kas algatada rikkumisega seotud menetlus või mitte“, kutsudes Banco Comercial Portuguêsi üles tegutsema, et kohustada seda krediidasutust seisukohta võtma ja laskmata tal kõrvale hoiduda;

- ehkki see ei kuulu vastavalt ELTL artikli 256 lõikele 1 Üldkohtu pädevusse, siis kui liikmesriigi keskpank ei tunnista, et ta „ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, nõutakse pangalt kohtuotsuse täitmiseks vajalike meetmete võtmist“, täites ELTL artikli 271 punktis d sätestatud kohustust pöörduda küsimusega Euroopa Kohtu poole;
- ehkki ka see ei kuulu Üldkohtu pädevusse, siis kui Euroopa Liidu Kohus leiab, et hagejate kaebus on vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 264 sätetele põhjendatud, peab Üldkohus tegema Euroopa Kohtule ettepaneku tühistada liikmesriigi keskpanga seisukoht, millele toetus kostja, ning arvestades põhiõiguste harta artikli 41 lõike 1 punktis c, ELTL artiklis 296 ja direktiivi 2005/29/EÜ artikli 11 lõike 3 punktis c sätestatuga, peab ta üldjuhul oma otsuseid põhjendama;
- kostja ja Euroopa Liidu Kohus peavad Portugali riigile/prokuratuurile/riigiprokuratuurile tungivalt soovutama võtta seisukoht seoses Banco Comercial Portuguêsi toime pandud tegudega;
- kostja edastagu see juhtum Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF);
- vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 taotletakse menetluskulude hüvitamist, mis tuleb nõuetekohaselt kvantifitseerida.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad järgmised väited.

1. On rikutud põhjendamiskohustust, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis c, ELTL artikli 296 teises lõigus ning direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 11 lõikes 3.
2. Sõltumata „sissemurdmise teel toime pandud seifivargusest“ teadis Banco Comercial Português või pidi teadma, et tegemist oli finantssüsteemi ärakasutamisega rahapesu eesmärgil, mistõttu krediitiasutus mõistis, et tegemist on pettuse või maksudest kõrvalehoidmisega, mille tõttu võib liidu eelarve tulu saamata jääda. Need toimingud on „ebaseaduslikud ja kahjustavad liidu finantshuve“ ning toovad kaasa „üldisest huvist tingitud ülekaalukad põhjused“, mis „kujutavad endast õiguspärasest eesmärgi, mis võib õigustada teenuste osutamise vabaduse piiramist“.
3. Sõltumata sellest, millisel viisil „seifist“ varastati rohkem kui 1 000 000 eurot, tekitab see kahju „liidu finantshuvidele“, eelkõige tuludele, millest toetatakse „Euroopa Liidu eelarvet, samuti neid, mida kaetakse institutsioonide, organite, ametite ja asutuste eelarvetest ja nende hallatavatest eelarvetest ja mille üle nad teostavad järelevalvet“ ning seetõttu hõlmavad need ka „eeskirjade eiramisega“ seonduvaid toiminguid, mis kujutavad endast „ühenduse õiguse sätte rikkumist, mis vastab ettevõtja tegevusele või tegevusetusele, mis kahjustab või võib kahjustada ühenduste üldeelarvet või ühenduste hallatavaid eelarveid, kas otseselt ühenduste nimel saadud omavahendite sissetuleku vähendamise või kaotamise või alusetu kulutuse kaudu“.
4. Kui krediitiasutus, liikmesriik/liikmesriigi keskpank või Euroopa Keskpank või liikmesriik/prokuratuur/riigiprokuratuur on sellistest rikkumistest ja käitumisviisidest teadlikud ning lubavad neid ega mõista neid hukka, siis julgustavad EL toimimise lepingu artikli 310 lõigete 5 ja 6 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 325 lõigete 1, 2 ja 3 sätete rikkumisi, tunnistades samas, et kõnealune krediitiasutus rikub „eeskirju eirates“ määruse nr 2988/95 artikli 1 lõike 2 sätteid.⁽²⁾
5. Õigusakt, millega kostja keeldus tegutsemast, tõi muu hulgas kaasa selle, et:
 - (i) juhtumist ei teavitatud OLAF-ile;
 - (ii) krediitiasutuse Banco Comercial Português vastu ei algatata rikkumismenetlust;
 - (iii) lükkub edasi otsuse tegemine tsiviilkohtutes, kus alates 1. jaanuarist 2010 menetletakse Banco Comercial Portuguêsi ja teiste vastu esitatud tsiviilvastutuse nõuet;
 - (iv) ei saa teha lõplikku otsust Portugali Panga kohta esitatud halduskaebuses, mis esitati 27. oktoobril 2015 ja on praegu Sintra haldus- ja maksukohtu menetluses, kes pole selles asjas veel otsust teinud.

6. Kostja esindaja Portugali Pank on rikkunud erapooletuse kohustust, kuritarvitanud võimu ja rikkunud olulist menetlusnormi.

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT 2005, L 149, lk 22).
- ⁽²⁾ Nõukogu 18 detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT 1995, L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

29. novembril 2017 esitatud hagi – US versus EKP

(Kohtuasi T-780/17)

(2018/C 052/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: US (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

seetõttu:

- tühistada 2016. aasta hindamisaruanne (hõlmab ajavahemikku 1. septembrist 2015 kuni 1. septembrini 2016) ja 15. detsembri 2016. aasta otsus seoses 2016. aasta Annual salary and bonus review'ga („töötasude ja lisatasude igaaastane läbivaatamine“), millest hagejat teavitati vastavalt 30. novembril 2016 ja 9. jaanuaril 2017;
- tühistada EKP 3. mai 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 15. veebruari 2017. aasta ja 9. märtsi 2017. aasta haldusliku läbivaatamise taotlused;
- tühistada EKP 12. septembri 2017. aasta otsus, mis tehti hagejale teatavaks 19. septembril 2017, ja millega jäeti rahuldamata hageja 7. juuli 2017. aasta kaebus;
- mõista tekitatud kahju eest välja hüvitis;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet seoses nõudega tühistada 2016. aasta hindamisaruanne.

1. Esimene väide, et on rikutud põhjendamiskohustust, kuna hageja hindamisaruanne piirdub üldise, kordusi sisaldava ja kaudse kriitikaga.
2. Teine väide, et vaidlusaluses hindamisaruandes on tehtud ilmseid hindamisvigu.
3. Kolmas väide, et on võimu kuritarvitatud, hagejat on ahistatud ning on rikutud hoolitsemiskohustust ja hea halduse põhimõtet.
4. Neljas väide, et kostja on vaidlusaluse hindamisaruande koostamisel rikkunud menetlusnorme.

Hageja toob lisaks esile väite, et suunised, mis puudutavad töötasude ja lisatasude iga-aastast läbivaatamist, on õigusvastased ning selles osas, mis puudutab 2016. aasta hindamisega seotud otsust, on rikutud õiguskindluse põhimõtet.

5. detsembril 2017 esitatud hagi – Bruel versus komisjon ja Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-793/17)

(2018/C 052/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Damien Bruel (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat H. Hansen)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesoleva hagiavaldus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellest tulenevalt:

— tühistada otsus, millel puudub kuupäev ja mis on allkirjastatud elektrooniliselt 25. septembril 2017 pealkirjaga „Taotlus asendada peaekspert nr 2 „Projekti finants- ja lepinguline juhtimine““;

— otsustada, et hüvitamisele kuulub kogu varaline ja mittevaraline kahju, mis hageja tekitati õiguse heale haldusele raske rikkumisega, kui võeti vastu otsus, millel puudub kuupäev ja mis on allkirjastatud elektrooniliselt 25. septembril 2017 pealkirjaga „Taotlus asendada peaekspert nr 2 „Projekti finants- ja lepinguline juhtimine““;

— mõista kostjatel hageja kasuks solidaarselt või teise võimalusena *in solidum* või kolmanda võimalusena kummaltki välja hüvitisena 1 52 250,00 eurot varalise kahju eest ja 25 000,00 eurot mittevaralise kahju eest;

igal juhul:

— mõista kõik kohtukulud välja kostjatel;

— säilitada hageja kõik muud õigused, kohustused, võimalused ja nõuded.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe ainsa väite, mis tugineb oluliste menetlusnormide rikkumisele. Väide koosneb kolmest osast.

1. Esimene väiteosa, et rikutud on õigust olla ära kuulatud, kuna hagejal ei võimaldatud enne vaidlustatud otsuse tegemist väljendada tema suhtes esitatud etteheidete suhtes oma seisukohti.
2. Teine väiteosa, et rikutud on õigust tutvuda toimikuga, kuna hagejal ei võimaldatud tema taotlustest hoolimata teda puudutava toimikuga tutvuda.
3. Kolmas väiteosa, et rikutud on põhjendamiskohustust, kuna vaidlustatud otsuse põhjendused ei võimalda hagejal mõista seda, mida talle ette heidetakse.

11. detsembril 2017 esitatud hagi – BASF versus ECHA**(Kohtuasi T-805/17)**

(2018/C 052/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Cana, E. Mullier ja H. Widemann, ning barrister D. Abrahams)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Euroopa Kemikaali ameti 2. oktoobri 2017. aasta otsus DSH-30-3-D-0122-2017, mis võimaldab tutvuda ühiselt esitatud taotlusega kemikaali dinaatrium 4,4'-bis((4-anilino-6-morfolino-1,3,5-triasiin-2-üül)amino)stilbeen-2,2'-disulfonaat (EÜ nr 240-245-2) kohta;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja kostjalt;
- võtta muid või edasisi meetmeid, mida kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Kemikaali amet (edaspidi „kemikaali amet“) tegi olulise faktevea, jättes vaidlustatud otsuse põhjendustest välja asjakohaseid faktilisi asjaolusid.
 - Hageja sõnul tugineb kemikaali amet, jättes täiesti tähelepanuta jõupingutused, mida asjaosalised tegid enne 2017. aastat, väärtalt tuvastatud faktilistele asjaoludele, mis on vastuolus hea halduse põhimõttega ja muudab vaidlustatud otsuse sellisel määral õigusvastaseks, et see tuleb tühistada.
2. Teine väide, et kemikaali amet on teinud ilmseid hindamisvigu, jättes olulised faktilised ja muud asjaolud osaliselt hindamata ning järeldades, et taotluse esitaja on teinud rohkem jõupingutusi kui hageja, ning jättes arvesse võtmata REACH-määruse ⁽¹⁾ artikli 25.
 - Hageja sõnul on kemikaali amet teinud ilmse hindamisvea, kuna ta ei võtnud arvesse kõiki olulisi faktilisi ja muid asjaolusid olukorras, mille reguleerimine on vaidlustatud otsuse eesmärk, ning kuna ta järeldas, et taotluse esitaja tegi rohkem jõupingutusi kui hageja, ning kuna ta ei võtnud arvesse hageja muresid seoses selgroogsetel loomadelt tehtavate katsete dubleerimisega taotluse esitaja poolt, mis on vastuolus REACH-määruse artikliga 25.
3. Kolmas väide, et kemikaali amet rikkus õiguskindluse põhimõtet, asetades hageja õiguskindluse mõttes vastuvõetamatusse olukorda seoses taotluse esitaja võimalusega tugineda hageja andmetele ning taotluse esitaja andmete kvaliteedi ja nõuetele vastavusega.
 - Hageja on seisukohal, et vaidlustatud otsust vastu võttes rikkus kemikaali amet õiguskindluse põhimõtet, kuna ta ei piira juurdepääsu hageja ühiselt esitatud andmetele, ehkki taotluse esitaja on esitanud registreerimistaotluse täieliku opt-out'i korras, ja kuna kemikaali amet ei ole käsitlenud probleeme seoses täielikku opt-out'i hõlmava toimikuga (selgroogsetel loomadelt tehtavate katsete kvaliteet ja võimalik dubleerimine). Seetõttu puudub hagejal õiguskindlus küsimuses, kuidas oma õigusi kaitsta, sest taotluse esitajale antud õiguste ulatus on jäänud läbipaistmatuks.

4. Neljas väide, et kemikaaliamet on rikkunud oma põhjendamiskohustust, jättes selgitamata, miks ta ei pea 2017. aastale eelnenud kirjavahetust oluliseks.

- Kemikaaliamet tugines vaidlustatud otsuse tegemisel pelgalt murdosale poolte vahel peetud läbirääkimistest ning piirdus ülevaate andmisel meelevaldselt vaid mõne pooltevahelise seisukohavahetusega alates jaanuarist 2017. Hageja oli esitanud kogu sellesisulise kirjavahetuse enda ja taotluse esitaja vahel, tuues välja, miks see kirjavahetus on oluline. Hoolimata hageja selgitusest selle kirjavahetuse olulisuse kohta, ei põhjendanud kemikaaliamet, miks ta ei pea hageja ja SSSI vahel enne jaanuari 2017 peetud kirjavahetust oluliseks ja õigupoolest eirab seda täiesti.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) (ELT 2006, L 396, lk 1).

11. detsembril 2017 esitatud hagi – BASF ja REACH & colours versus ECHA

(Kohtuasi T-806/17)

(2018/C 052/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Saksamaa) ja REACH & colours Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (REACH & colours Kft.) (Budapest, Ungari) (esindajad: advokaadid R. Cana, E. Mullier ja H. Widemann, ning *barrister* D. Abrahams)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Euroopa Kemikaaliameti 2. oktoobri 2017. aasta otsus DSH-30-3-D-0122-2017, mis võimaldab tutvuda ühiselt esitatud taotlusega kemikaali heksanaatrium 2,2'-[vinüleenbis[3-sulfonato-4,1-fenüleen]imino[6-(dietüülamino)-1,3,5-triasiin-4,2-diiül]imino]bis(benseen-1,4-disulfonaat) (EÜ nr 255-217-5) kohta;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja kostjalt;
- võtta muid või edasisi meetmeid, mida kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Kemikaaliamet (edaspidi „kemikaaliamet“) tegi olulise faktivea, jättes vaidlustatud otsuse põhjendustest välja asjakohaseid faktilisi asjaolusid.
 - Hagejate sõnul tugineb kemikaaliamet – jättes täiesti tähelepanuta jõupingutused, mida asjaosalised tegid enne 2017. aastat, ja tehes faktiliselt valesid järeldusi seoses esimese hageja isikuga ning kemikaaliameti teabepäringule vastuse esitamise kuupäevaga – valesti tuvastatud faktilistele asjaoludele, mis on vastuolus hea halduse põhimõttega ja muudab vaidlustatud otsuse sellisel määral õigusvastaseks, et see tuleb tühistada.
2. Teine väide, et kemikaaliamet on teinud ilmseid hindamisvigu, jättes olulised faktilised ja muud asjaolud osaliselt hindamata ning järeldades, et taotluse esitaja on teinud rohkem jõupingutusi kui hagejad, ning jättes arvesse võtmata REACH-määruse (¹) artikli 25.
 - Hagejate sõnul on kemikaaliamet teinud ilmse hindamisvea, kuna ta ei võtnud arvesse kõiki olulisi faktilisi ja muid asjaolusid olukorras, mille reguleerimine on vaidlustatud otsuse eesmärk, ning kuna ta järeldas, et taotluse esitaja on teinud rohkem jõupingutusi kui hagejad, ning kuna ta ei võtnud arvesse hagejate muresid seoses selgroogsetel loomadatel tehtavate katsete dubleerimisega taotluse esitaja poolt, mis on vastuolus REACH-määruse artikliga 25.

3. Kolmas väide, et kemikaaliamet rikkus õiguskindluse põhimõtet, asetades hagejad õiguskindluse mõttes vastuvõetamatusse olukorda seoses taotluse esitaja võimalusega tugineda hagejate andmetele ning taotluse esitaja andmete kvaliteedi ja nõuetele vastavusega.
- Hagejad on seisukohal, et vaidlustatud otsust vastu võttes rikkus kemikaaliamet õiguskindluse põhimõtet, kuna ta ei piira juurdepääsu hagejate ühiselt esitatud andmetele, ehkki taotluse esitaja on esitanud registreerimistaotluse täieliku opt-out'i korras, ja kuna kemikaaliamet ei ole käsitlenud probleeme seoses täielikku opt-out'i hõlmava toimikuga (selgroogsetel loomadelt tehtavate katsete kvaliteet ja võimalik dubleerimine). Seetõttu puudub hagejatel õiguskindlus küsimuses, kuidas oma õigusi kaitsta, sest taotluse esitajale antud õiguste ulatus on jäänud läbipaistmatuks.
4. Neljas väide, et kemikaaliamet on rikkunud oma põhjendamiskohustust, jättes selgitamata, miks ta ei pea 2017. aastale eelnenud kirjavahetust oluliseks.
- Kemikaaliamet tugines vaidlustatud otsuse tegemisel pelgalt murdosale poolte vahel peetud läbirääkimistest ning piirdus ülevaate andmisel meelevaldselt vaid mõne pooltevahelise seisukohavahetusega alates jaanuarist 2017. Hagejad olid esitanud kogu sellesisulise kirjavahetuse endi ja taotluse esitaja vahel, tuues välja, miks see kirjavahetus on oluline. Hoolimata hagejate selgitusest selle kirjavahetuse olulisuse kohta, ei põhjendanud kemikaaliamet, miks ta ei pea hagejate ja SSSI vahel enne jaanuari 2017 peetud kirjavahetust oluliseks ja õigupoolest eirab seda täiesti.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) (ELT 2006, L 396, lk 1).

12. detsembril 2017 esitatud hagi – Classic Media versus EUIPO – Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)

(Kohtuasi T-811/17)

(2018/C 052/50)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Classic Media AG (Zug, Šveits) (esindaja: advokaat A. Masberg)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Pirelli Tyre SpA (Milano, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidluslune kaubamärk: sõnamärgi „CLASSIC DRIVER“ ELi nimetav rahvusvaheline registreering – rahvusvaheline registreering nr 1 108 587

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 3. oktoobri 2017. aasta otsus asjas R 59/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lükata vastulause tagasi ja mõista välja kulud.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

15. detsembril 2017 esitatud hagi – Seco Belgium ja Vinçotte versus parlament**(Kohtuasi T-812/17)**

(2018/C 052/51)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Seco Belgium (Brüssel, Belgia) ja Vinçotte (Vilvoorde, Belgia) (esindajad: advokaadid A. Delvaux ja R. Simar)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada tühistamishagi vastuvõetavaks;
- tühistada otsus, mille kuupäev on teadmata ja millega Euroopa Parlament otsustas, et hanke [06D20/2017/M005 – Euroopa Parlamendi kinnisvara omandamiste, kinnisvaraprojektide ja ehitustööde üle Brüsselis teostatav järelevalve ja tehnilised hinnangud (ELT 2017/S 118-236114)] raames sõlmitakse hankeleping [teise pakkujaga];
- mõista kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad ühe ainsa väite, mille kohaselt: rikuti hanketeate 06D20/2017/M005 – Euroopa Parlamendi kinnisvara omandamiste, kinnisvaraprojektide ja ehitustööde üle Brüsselis teostatav järelevalve ja tehnilised hinnangud (ELT 2017/S 118-236114) hankedokumentide lisa „Tehniline kirjeldus“ artikleid 1.1, 1.2 ja 1.3; tehti ilmselge hindamisviga; rikuti Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtteid, hoolsalt ja täpselt toimimise kohustust ja läbipaistvuse põhimõtet; rikuti põhjendamiskohustust, mis tuleneb muu hulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1) artiklist 113 ja komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1) artiklist 161; rikuti õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ning teatavaid sätteid, mis reguleerivad kõnesoleva hankelepingu sõlmimist.

14. detsembril 2017 esitatud hagi – Nerantzaki versus komisjon**(Kohtuasi T-813/17)**

(2018/C 052/52)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Eleni Nerantzaki (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat N. Korogiannakis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EPSO valimiskomisjoni 7. märtsi 2017. aasta otsus mitte lubada hagejat avaliku konkursi EPSO/AD/331/16 järgmisesse vooru;
- tühistada ametisse nimetava asutuse 14. septembri 2017. aasta otsus Ares(2017)s. 4916702 jätta rahuldamata hageja kaebus otsuse peale, millega hagejat ei lubatud avaliku konkursi EPSO/AD/331/16 järgmisesse vooru;
- mõista kostjalt välja kõik hageja käesoleva hagiavaldusega seotud kohtukulud ja muud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kostja on hageja kutsekvalifikatsiooni hindamisel teinud ilmse hindamisvea.
2. Teine väide, et eiratud on konkursiteadet EPSO/AD/331/16.
3. Kolmas väide puudutab ebapiisavaid ja vastuolulisi põhjendusi, mis on vastuolus nii personalieeskirjade artikliga 25 kui ka artikli 90 lõikega 2.

14. detsembril 2017 esitatud hagi – Lietuvos geležinkeliai versus komisjon

(Kohtuasi T-814/17)

(2018/C 052/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Lietuvos geležinkeliai AB (Vilnius, Leedu) (esindajad: advokaadid W. Deselaers, K. Apel ja P. Kirst)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tervikuna või osaliselt komisjoni 2. oktoobri 2017. aasta otsuse C(2017) 6544 final Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 102 sätestatud menetluse kohta (juhtum AT.39813 – Baltic Rail) artiklid 1, 2, 3 ja 4; ja/või
- vähendada hagejale 2. oktoobri 2017. aasta otsuse C(2017) 6544 final artikliga 2 määratud trahvisummat; ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud ETL artiklit 102, kuna väidetava kuritarvituse hindamisel on kasutatud väärade õiguslikke kriteeriume. Hageja sõnul oleks kuritarvitusega olnud tegu vaid siis, kui juurdepääs rööbasteele oleks konkurentide jaoks oluline või vältimatult vajalik järgneval kaubaturul konkureerimiseks (millega tegemist ei olnud).

2. Teise väite kohaselt on rikutud ELTL artiklit 102 ning tehtud on ilmseid õiguslikke ja hindamisvigu. Hageja toob välja, et isegi komisjoni kohaldatud (väär) õigusliku kriteeriumi alusel ei kujuta Loode-Leedus Mažeikiaid ja Läti piiri ühendava rööbastee kui ebavajaliku eemaldamine endast turgu valitseva seisundi kuritarvitamist, kui arvestada käesoleva asja õiguslikke ja faktilisi asjaolusid.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud ELTL artiklit 296 ja määruse nr 1/2003 artiklit 2 selles osas, et hageja hinnangul ei ole vaidlustatud otsuses esitatud piisavalt tõendeid ja see on põhjendamata.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud määruse nr 1/2003 artiklit 23.1 ning trahvisumma määramisel on tehtud ilmseid õiguslikke ja hindamisvigu.
5. Viienda väite kohaselt on rikutud määruse nr 1/2003 artiklit 7 ja tehtud on ilmseid õiguslikke ja hindamisvigu otsuse selles osas, millega nähti tegelikult ette ebaproportsionaalne parandusmeede (s.o rööbastee rekonstrueerimine).

12. detsembril 2017 esitatud hagi – Vitromed versus EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Kohtuasi T-821/17)

(2018/C 052/54)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Vitromed GmbH (Jena, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Linß)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Vitromed Healthcare (Jaipur, India)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „VITROMED Germany“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 14 459 903

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 26. septembri 2017. aasta otsus asjas R 2402/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lükata vastulause tervikuna tagasi;
- mõista kohtukulud välja vastulause esitajalt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 punkti b rikkumine.
-

22. detsembril 2017 esitatud hagi – Carbon System Verwaltungs versus EUIPO (LIGHTBOUNCE)**(Kohtuasi T-825/17)**

(2018/C 052/55)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Carbon System Verwaltungs GmbH (Marktheidenfeld, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Gilch ja L. Petri)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „LIGHTBOUNCE“ – registreerimistaotlus nr 15 152 028

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 11. oktoobri 2017. aasta otsus asjas R 2301/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EUIPO esimese apellatsioonikoja 11. oktoobri 2017. aasta otsus asjas R 2301/2016-1;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine.

22. detsembril 2017 esitatud hagi – TeamBank versus EUIPO – Fio Systems (FYYO)**(Kohtuasi T-826/17)**

(2018/C 052/56)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled**

Hageja: TeamBank AG (Nürnberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid D. Terheggen ja H. Lindner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Fio Systems AG (Leipzig, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „FYOO“ – registreerimistaotlus nr 14 589 261

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 6. novembri 2017. aasta otsus asjas R 2337/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EUIPO neljanda apellatsioonikoja 6. novembri 2017. aasta otsus (asi R 2337/2016-4) osas, millega lükati registreerimistaotlus klassi 9 kuuluvate kaupade suhtes tagasi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

29. detsembril 2017 esitatud hagi – DRH Licensing & Managing versus EUIPO – Merck (Flexagil)

(Kohtuasi T-831/17)

(2018/C 052/57)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: DRH Licensing & Managing AG (Zürich, Šveits) (esindaja: advokaat S. Salomonowitz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Merck KGaA (Darmstadt, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „Flexagil“ sisaldav ELi kujutismärk – ELi kaubamärk nr 7 301 237

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 17. oktoobri 2017. aasta otsus asjas R 2043/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada tervikuna apellatsioonikoja 17. oktoobri 2017. aasta otsus asjas R 2043/2016-4;
- mõista käesoleva menetluse ja apellatsioonikoja menetluse R 2043/2016 kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a rikkumine;
 - määruse nr 2017/1001 artikli 18 rikkumine.
-

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – Airdata versus komisjon**(Kohtuasi T-305/15) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kolmanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 270, 17.8.2015.

Üldkohtu 14. detsembri 2017. aasta määrus – Meissen Keramik versus EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)**(Kohtuasi T-234/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/59)

Kohtumenetluse keel: saksa

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 243, 4.7.2016.

Üldkohtu 18. detsembri 2017. aasta määrus – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie versus komisjon**(Kohtuasi T-451/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 318, 25.9.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET